

(نخستین یادداشت‌های پژوهشی پاست (۷))

حکیم و نادانیه‌گانی

قهرزندان و قهرزگردان و قهرزاندوه

ناماده‌گردانی

م. محمد عبدالرحمن لطیف

چاپی پنجم

ناوی کتیب : هوکم و نادابه‌کانی قهرزدان و قهرزکردن
قهرزدانه‌وه ...

ناوی نووسەر : محمد عبد الرحمن لطیف .

ژمارهی سپاردن : ژماره (٣٤٦) ی سالی (٢٠٠٢) پی دراوه له لایهن وه‌زاره‌تی
پۆشنیری حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستانه‌وه .

زنجیره : زنجیره‌ی (٧) هه‌وته‌م له زنجیره‌ی پێنماییه‌کانی پێگای پاست .

نۆره و سالی چاپ : پینجه‌م - (١٤٣٥ هـ / ٢٠١٤) .

چاپ خانه : چاپه‌مه‌نی زانا / سلیمانی .

بنکه‌ی بلاوکردنه‌وه : کتیبخانه‌ی سوتنه - سلیمانی .

کتیبخانه‌ی پێشین - هه‌ولێر .

کتیبخانه‌ی به‌هه‌شت - که‌لار .

کتیبخانه‌ی سیما - چه‌مه‌مال .

کتیبخانه‌ی دێرین - سوران .

له بلاوکراوه‌کانی

کتیبخانه‌ی زانستی به‌سوود / که‌لار

له لایهن چه‌نالی kteb_khana2 له تیلیگرام بلاو کراوه‌ته‌وه

قال الإمام الشافعي رحمه الله :

كُلُّ الْعُلُومِ سِوَى الْقُرْآنِ مَشْغَلَةٌ
إِلَّا الْحَدِيثَ وَإِلَّا الْفِقْهَ فِي الدِّينِ
الْعِلْمُ مَا كَانَ فِيهِ قَالَ حَدَّثَنَا
وَمَا سِوَى ذَلِكَ وَسَوَاسُ الشَّيَاطِينِ

Kteb Xana کتبخانه

public channel

Description

کتبخانه پیگه یه که بۆ زیاتر فیڤربون و دورکه وتنه وه له نه زانین.
📖

هۆشیاری پۆشنییری تاک له کۆمه لگه.
په ره پیدانی پۆشنییری تاک.
گه شه پیدانی هزری تاک.

@haval_pashaie10

📥 ✓ ئەکاوتنه کانم
<https://linktr.ee/havalpashaie>

t.me/kteb_khana2

Invite Link

Notifications

On

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

* پێشهکی :

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران].

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا

وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ [سورة النساء].

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ [٧٠] يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ

ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ [٧١] [سورة الأحزاب].

أَمَّا بَعْدُ ...

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ .

خۆینهری بهریز : سوپاس بۆ خوای پهروهردگار و بۆ جاری دووهم ئهم

کتیبه ی بهردهستت ئاماده ده که مه وه بۆ چاپ له پاش تیپه ربوونی چهند سالیك

به سه رته واوبوونی هه موو نوسخه کانی چاپی به که میدا ، ئه مه ش له گه ل هه ندیک

بۆ زیاد کردن و پیداجوونه وه و راستکردنه وه ی هه له چاپیه کان .

نووسهر

محمد عبد الرحمن لطيف

کتیبخانه ی زانستی به سوود / که لار

٥ / ذو الحجة / ١٤٣١ هـ - ١١ / ١١ / ٢٠١٠

کوردستان / گه رمیان / که لار

حوکم و نادابه کانی قهرزدان و قهرزکردن و قهرزدانه وه

سوپاس بۆ خوای پهروهردگار که فرمویه تی :

﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾ (المائدة) .

واته : هاوکاری یه کتر بکه ن له سهر چاکه کردن و خو پاریزی کردن له تاوان .

وه سهلات و سهلامی خوا له سهر پیغمبهره که ی بیت که فرمویه تی : ((...))

وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ^(۱) .

واته : خوای پهروهردگار له هاوکاری عهده که یدایه تاوه کو نه و عهده له

هاوکاری برا که یدا بیت .

وه سهلام و پهحمهت و بهره که تی خوا له سهر سهحابه و پیاوچاکان و

شوینکه و توانیان بیت که بهرده وام له هاوکاری کردنی یه کتر دا بوون و له کاتی

قهرزدان و بهدهم یه کتر وه هاتن و به هه مان شیوهش له کاتی قهرزدانه وه و وه فاداری

به رامبهر به خاوهن قهرزه که په پره وکاری راسته قینه ی فرمانه کانی خوای گه وده و

پیغمبهره که ی بوون (ﷺ) .

خوینهری یه کخوا په رست و شوین که و ته ی پیغمبهر (ﷺ) :

له م نووسراوه دا باس له باب ته تیکی زۆر کرنگ ده که ین له باب ته کانی کرین و

فروشتن (البیوع والمعاملات) که بریتی یه له حوکم و نادابه کانی (قهرزدان و قهرزکردن

و قهرزدانه وه) که له م پۆزگار هدا زۆریه ی هه ره زۆری موسلمانانی بیزار و هه راسان

کردوه و بهرده وام ده نالینن و هاوار ده که ن له ئاستی کهسانی قهرزار به گشتی و

قهرزکویره کانیش به تاییه تی !!!

هۆی سه ره کی نه م کیشنه نا هه موارهش ده که پیتیه وه بۆ نه مانی ترسی خوای

گه وده له ناو دلی زۆرینه ی خه لکدا به گشتی و بی ناگابوون یان خو گیل کردن له

حوکه شه رعی یه کانی نه م باب ته ش به تاییه تی !

بۆیه به پیویستمان زانی نه م باب ته بۆ موسلمانان پوون بکه ینه وه له پوانگهی

نایه ته کانی قورئانی پیروژ و فرموده سه حیه کانی پیغمبهره وه (ﷺ) ، به لکو - به

^(۱) صحیح مسلم رقم : (۲۶۹۹) .

یارمه تی خوا - بیته ناگادار کردنه وه یه ک بۆ نه زان و بی ناگاگان و بیرخستنه وه یه کیش
بیت بۆ ناگاداریوان و به لگه یه کیش بیت بۆ سه ر مل هوپ و قهرزکویر و ریا خوره کان!
*** فهزل و گه وری قهرزدان :**

عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ : ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُقْرِضُ مُسْلِمًا قَرْضًا مَرَّتَيْنِ
إِلَّا كَانَ كَصَدَقَتِهَا مَرَّةً))^(١).

واته : هه ر موسلمانیک دوو جار قهرز بدات به موسلمانیک تر نه وه وه کو نه وه
وايه که یه ک جار کرد بیته به خیر و صه ده قه .

چونکه قهرزدان وه کو نیوه ی خیر و صه ده قه وایه له پوی پاداشته لای خوی
خوی په روه ردگار .

هه ر وه کو پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموویه تی : ((إِنَّ السَّلْفَ يَجْرِي مَجْرَى شَطْرِ
الصَّدَقَةِ))^(٢).

واته : قهرزدان وه کو نیوه ی خیر و صه ده قه وایه .

*** فهزل و گه وری چاوه پروان کردن یان داشکاندن له قهرزی قهرزازی نه دارو
دهست کورت :**

خوی په روه ردگار له قورئاندا فه رموویه تی : ﴿وَإِنْ كَانَتْ دُورَةً فَنَظَرَةٌ إِلَى
مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة] * .

^(١) صحیح سنن ابن ماجه رقم : (٢٤٣٠) .

^(٢) سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (١٥٥٣) ، وقد بُوِّبَ لَهُ الإمام الألباني رحمه الله بقوله : (فضل
القرض الحسن وأنه يعدل التصديق بنصفه) وقال : (السَّلفُ : القرضُ الذي لا منفعة للمقرض فيه) .
قال الإمام القرطبي : (العُسرة : ضيق الحال من جهة عدم المال ومنه جيش العسرة ، والنظرة :
التأخير ، والميسرة : مصدر بمعنى اليسر ، وقوله تعالى : ﴿وَأَنْ تَصَدَّقُوا﴾ ابتداء وخبره ﴿خَيْرٌ﴾ ،
نذب الله تعالى بهذه الألفاظ إلى الصدقة على المعسر وجعل ذلك خيراً من إنظاره) ثُمَّ سرد
الأحاديث الواردة في هذا الباب فانظر : تفسير القرطبي : (٣ / ٣٧٣ - ٣٧٤) .

وقال الحافظ ابن رجب الحنبلي في شرح قوله (ﷺ) : ((وَمَنْ يَسِّرْ عَلَى مُعْسِرٍ فِي الدُّنْيَا يَسِّرْ
اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)) [صحیح سنن الترمذي رقم : (٢٠٥٥) : (والتيسير على المعسر في الدنيا من جهة

واته : نه گهر قه رزاره که نه دار و ده ست کورت بوو نه و چاره پوانی لى بکهن
تا وه کو ده ستى ده چیت و توانای ده بیت قه رزه که بداته وه ، وه نه گهر خیری پى بکهن
و قه رزه که ی پى بیه خشن نه وه چاکتره بۆتان نه گهر بزانن .

عَنْ بُرَيْدَةَ الْأَسْلَمِيِّ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : «مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا فَلَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ مِثْلُ صَدَقَةٍ قَبْلَ أَنْ يَحِلَّ الدَّيْنُ ، فَإِذَا حُلَّ الدَّيْنُ فَأَنْظَرَهُ فَلَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ مِثْلِيهِ صَدَقَةٌ»^(١).

واته : هر که سیک چاره پوانی دواختنی هینانه وه ی قه رزی لای نه دار و ده ست
نه پویشتوویه ک بکات نه و بو ه موو پوژیک به شیوه و نه وه نده ی نه و قه رزه خیر و
صه ده قه ی بو ه یه پیش نه وه ی کاتی هاتنی دانه وه ی قه رزه که بیت ، وه هر
که سیکیش چاره پوانی دواختنی هینانه وه ی قه رزی لای نه دار و ده ست
نه پویشتوویه ک بکات دواى به سهر پویشتنی کاتی هینانه وه ی قه رزه که نه و بو ه موو
پوژیک دوو نه وه نده ی قه رزه که خیر و صه ده قه ی بو ه یه .

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ : أَنَّ أَبَا قَتَادَةَ (رضي الله عنه) طَلَبَ غَرِيماً لَهُ فَوَارَى عَنْهُ ثُمَّ
وَجَدَهُ فَقَالَ : إِنِّي مُعْسِرٌ ، فَقَالَ اللَّهُ ؟ قَالَ : اللَّهُ ، قَالَ : فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)
يَقُولُ : «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُنَجِّيهُ اللَّهُ مِنْ كُرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلْيَنْفُسْ عَنْ مُعْسِرٍ أَوْ يَضَعْ عَتَّهُ»^(٢).

واته : (أبو قتادة) ی هاوه لی پیغه مبهری خوا (رضي الله عنه) گه را به دواى قه رزاریکی خویدا
به لام نه و خوئی لى شارده وه ، پاشان قه رزاره که ی بینى و نه ویش ووتی : من نه دار و
بى توانام ، نه ویش فهرمووی : توو خوا نه دار و بى توانایت ؟ ووتی : به لى به خوا نه دار
و بى توانام ، نه ویش فهرمووی : ده سا من بیستوومه پیغه مبهری خوا (رضي الله عنه) ده یفه رموو
: هر که سیک پى خوشه خواى په روه ردگار پزگاری بکات له ناره حه تی به کانی پوژى

السمال يكون بأحد أمرين : إما بإنظاره إلى الميسرة وذلك واجب كما قال تعالى : ﴿وَلَنْ كُنْ دُوْعُرَرَزْ
فَنَظَرُهُ إِلَى مَيْسَرَةٍ﴾ ، وتارة بالوضع عنه إن كان غريباً وإلا فإعطائه ما يزول به إعساره وكلاهما له
فضل عظيم ... ثم سرد الأحاديث الواردة في هذا الباب فانظر : جامع العلوم والحكم : (٢ / ٢٨٩) .

^(١) سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (٨٦) وصحيح الجامع الصغير رقم : (٦١٠٨) .

^(٢) صحيح مسلم رقم : (١٥٦٣) .

به پرومه تته وه ده بینم ، فهرمووی : به لی بریک پاره م به لای (فلانی کوپی فلانی
 حه پامی یه وه) بوو جا هاتم بو لای مال و خیزانه کای و سه لامم کرد و ووتم : (فلان)
 لییره یه ؟ ووتیان : نه خیر ، نه جا کوپیکی تازه پیگه یشتوی ده رچوو بو لام و منیش
 پییم ووت : باوکت له کوئی یه ؟ ووتی : دهنگی توی بیست بویه پویشته نار جیگای
 دانیشتنی دایکمه وه ، منیش ووتم : ده رچوو بو لام چونکه ده زانم تو له کوئی بیت ، نه جا
 ده رچوو و منیش پییم ووت : چی بوو پالی پیته وه نا خوت لیم بشاریته وه ؟ ووتی :
 سویند به خوا من قسه ت بو ده که م و نه جا دروشت له گه لدا ناکه م ، سویند به خوا
 ترسام قست له گه لدا بکه م و درو بکه م ، وه وه عد و په یمانت پی بده م و نه ییه مه سر
 و پیچه وانیه بکه م ، وه تو هاوه ل و صه حابه ی پیغه مبه ری خوات (ﷺ) ، وه سویند
 به خوا من نه دار و بی توانام ، ووتی : ووتم : توو خوا ؟ ووتی : به خوا ، ووتم : توو خوا
 ؟ ووتی : به خوا ، ووتم : توو خوا ؟ ووتی : به خوا ، نه جا ده فته ر و لاپه رهی قه رزه کای
 هیئا و به دهستی خوی سیری یه وه و ووتی : نه گه ر توانیت قه رزه که بده یته وه نه وا
 بیده ره وه نه گینا تو گه ردنت نازاد بیت ، وه شایه تی دده م به م دوو چاوه م بینم - وه
 په نجه ی خسته سر هه ردوو چاوی - وه به هه ردوو گوئی یه م بیستم و به م دلشم وهرم
 گرتبوو - وه نامارهی کرد بو سر دلی - که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرمووی : هه
 که سیك چاوه پروانی دواخستنی هیئانه وه ی قه رزی لای نه دار و ده ست نه پویشتوو یه ک
 بکات یان له قه رزه کای دابشکینیت و له سهری هه لبرگیت نه وا خوی په روه ردگار له
 پوژی قیامه تدا له (ساحه ی مه حشه ردا) ده یخاته ژیر سیبه ری عهرشی خویه وه .

وفي رواية : ((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُظِلَّهُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ فَلْيُنْظِرْ مُعْسِرًا أَوْ لِيَضَعْ لَهُ))^(۸).

واته : هه که سیك پی خۆشه خوی په روه ردگار له (ساحه ی مه حشه ردا) بیخاته
 ژیر سیبه ری عهرشی خویه وه نه وا با چاوه پروانی دواخستنی هیئانه وه ی قه رزی لای
 نه دار و ده ست نه پویشتوو بکات یان با له قه رزه کای دابشکینیت و له سهری هه لبرگیت .

وَعَنْ حُذَيْفَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((تَلَقَّتِ الْمَلَائِكَةُ رُوحَ رَجُلٍ مِنْكُمْ كَانَ

قَبْلَكُمْ فَقَالُوا : أَعَمِلْتَ مِنَ الْخَيْرِ شَيْئًا ؟ قَالَ : لَا ، قَالُوا : تَذَكَّرْ ، قَالَ : كُنْتُ أَذَابُنُ النَّاسَ فَأَمُرُ فِتْيَانِي أَنْ يُنْظَرُوا الْمُعْسِرَ وَيَتَجَوَّزُوا عَنِ الْمُوسِرِ ، قَالَ : قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ : تَجَوَّزُوا عَنْهُ^(٩) .

واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموده تی : فریشته کان (پوچی) پیاویک له وانهی پیش نیوه یان وهرگرت ، نه نجا ووتیان : نایا تو هیچ خیر و چاکه ت کردوه ؟ نه ویش ووتی : نه خیر ، ووتیان : بیربکه ره وه ، ووتی : من قهرزم ده دا به خه لک و نه نجا فرمانم ده کرد به خزمه تکار و کارمهنده کانم که وا چاوه پروانی دواخستنی هینانه وهی قهرزی لای نه دار و ده ست نه پویشتنوو بکه ن و خاتری ده سترویشتنوویش بگرن و چاوپوشیشی لی بکه ن ، فرمودی : خوی گهره و به تواناش به فریشته کانی فرمود : نیوه ش لی بیورن و چاوپوشی لی بکه ن .

* به زهی هاتنه وه به قهرزازی نه دار و ده ست کورت به شیکه له چاکه :

عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ : سَمِعَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) صَوْتَ خُصُومٍ بِالْبَابِ عَالِيَةً أَصْوَاتُهُمَا وَإِذَا أَحَدُهُمَا يَسْتَوْضِعُ الْآخَرَ وَيَسْتَرْفِقُهُ فِي شَيْءٍ وَهُوَ يَقُولُ : وَاللَّهِ لَا أَفْعَلُ ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَيْهِمَا فَقَالَ : ((أَيْنَ الْمُتَأَلِّي عَلَى اللَّهِ لَا يَفْعَلُ الْمَعْرُوفَ ؟ قَالَ : أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلَهُ أَيُّ ذَلِكَ أَحَبُّ))^(١٠) .

^(٩) صحيح البخاري رقم : (٢٣٩١) وصحيح مسلم رقم : (١٥٦٠) واللفظ لمسلم .

قال الإمام النووي : (وفي هذه الأحاديث : فضل إنظار المعسر ، والوضع عنه إما كل الدين ، وإما بعضه من كثير أو قليل ، وفضل المسامحة في الاقتضاء وفي الاستيفاء ؛ سواء استوفي من موسر أو معسر ، وفضل الوضع من الدين ، وأنه لا يحتقر شيء من أفعال الخير ؛ فلعله سبب السعادة والرحمة) [شرح صحيح مسلم : (٦ / ٧٠)] .

وقال الإمام القرطبي : (ففي هذه الأحاديث من الترغيب ما هو منصوص فيها ، وحديث أبي قتادة يدل على أن رب الدين إذا علم عسرة غريمه أو ظنها حرمت عليه مطالبته وإن لم تثبت عسرته عند الحاكم ، وإنظار المعسر : تأخيره إلى أن يوسر ، والوضع عنه : إسقاط الدين عن ذمته ، وقد جمع المعنيين أبو اليسر لغريمه حيث محا عنه الصحيفة وقال له : إن وجدت قضاء فاقض وإلا فانت في حل) تفسير القرطبي : (٣ / ٣٧٥) .

^(١٠) صحيح مسلم رقم : (١٥٥٧) .

واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) گوی بیستی دهمه دهمی و دهنگ به رزی دور که س بوو له پیش دهرگاوه کهوا به کیکیان داوای له وه که ی تر ده کرد شتیک له قهرزه که ی دابشکینیت و که م بکاته وه له سهری و به به زبی و نهرم و نیان بیت له داوا کردنه وه ی قهرزه که یدا ، نه ویش ده یووت : سویند به خوا نه مه ناکم ، بویه پیغه مبهری خوا (ﷺ) پویشته دهره وه بویان و فهرمووی : کوا له کوئی به نه وه ی کهوا سویند به خوا ده خوات که خیر و چاکه نه کات ؟ نه ویش ووتی : منم نه ی پیغه مبهری خوا جا هر کامیکانی پی خوشه با نه وه یان هه لبریزیت .

* ترسناکی و زیان و زهره کانی قهرزو قهرزاری :

۱ — قهرز و قهرزاری سهری پیاوی قهرزار له درو و په یمان شکاندنه وه

دهر ده کات :

عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَكْثَرَ مَا يَتَعَوَّذُ مِنَ الْمَغْرَمِ وَالْمَأْتَمِ ؟ قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَكْثَرَ مَا تَتَعَوَّذُ مِنَ الْمَغْرَمِ : قَالَ : ((إِنَّهُ مِنْ غَرَمٍ حَدَّثَ فَكَذَبَ وَوَعَدَ فَأَخْلَفَ))^(۱۱).

واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) زور جاریک په نای ده گرت به خوا له قهرزاری و تاوانباری ، منیش ووتم : نه ی پیغه مبهری خوا نه وه له بهر چی زور جاریک په نا ده گرت به خوا له قهرزاری ؟ فهرمووی : چونکه هر که سیک قهرزار بوو نه گهر قسه ی کرد درو ده کات و نه گهر وهعه و په یمانیشی دا به جی ناهیتیت .

وه له فهرمووده که ی پیشوودا پیاوه قهرزاره که ووتی : (خَشِيتُ وَاللَّهِ أَنْ أُحْدِثَكَ فَأَكْذِبَكَ ، وَأَنْ أَعِدَّكَ فَأُخْلِفَكَ) واته : سویند به خوا ترسام قست له گه لدا بکه م و درو بکه م ، وه وهعد و په یمانت پی بدهم و نه یبه مه سهر و پیچه وانه ی بکه م .

۲ — قهرزاری پیاوی قهرزار توشی ستهم ده کات و غه یبهت کردن و

سزادانیشی هه لال ده کات :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ))^(۱۲).

واته : دوا خستنی بردنه وهی قهرز له لایهن که سیکه وه که دهستی بجیت و بتوانیت قهرزه که بداته وه ستم و زولمه .

وه نه وهش بزانه که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموویه تی : ((الظُّلُمُ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۱۳).

واته : ستم و زولم کردن تاریکی به له پوژی دوایدا .
وَعَنْ عَمْرِو بْنِ الشَّرِيدِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((لِيَ الْوَاحِدِ يُحِلُّ عِرْضَهُ وَعُقُوبَتُهُ))^(۱۴).

واته : نه و که سهی که توانای هیه قهرز بداته وه به لام نایداته وه و دوا دهخات نه مه غه بیته کردن و سومعهت شکاندن و سزا دان و توله لی سه ندنه وهی حه لال دهکات .

وه زانایان فهرمووینه دوا خستنی دانه وهی قهرز له لایهن که سیکه وه که توانای هه بیته بیداته وه و به لام کهم ترخه می دهکات و به بی عوز و بیان و دوا دهخات و نه مپو و به یانی و پانزهی مانگ و سهری مانگ دهکات نه وایه کیک له تاوانه گه وره کانی (الکبائر) نه نجام داوه و پیی ده بیته به (فاسق) و شایستهی نه وهیه که شکاتی لی بکریته و به ند و سجنیش بکریته .

۳ - قهرز و قهرزارس هه ندیک جار موسلمان دووچارس ریا خواردن دهکاته وه :

نه م خاله له کوتایی نه م نووسراوه دا به ووردی پوون ده کهینه وه (إن شاء الله) .

۴ - پیغه مبهری خوا (ﷺ) نویژی جه نازهی نه ده کرد له سه مردوو قهرزار :

عَنْ جَابِرٍ (رضي الله عنه) قَالَ : ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَا يُصَلِّي عَلَى رَجُلٍ مَاتَ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ ...))^(۱۵).

واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) نویژی جه نازهی نه ده کرد له سهر پیاوی مردوو

نه گه ر قهرزار ببوايه ...

^(۱۳) صحیح البخاری رقم : (۲۲۸۷) و (۲۴۰۰) و صحیح مسلم رقم : (۱۵۶۴) .

^(۱۴) صحیح البخاری رقم : (۲۴۴۷) و صحیح مسلم رقم : (۲۵۷۹) .

^(۱۵) صحیح سنن أبی داود رقم : (۳۶۲۸) و صحیح سنن النسائی رقم : (۴۳۷۳) .

^(۱۶) صحیح سنن أبی داود رقم : (۳۳۴۳) و صحیح سنن النسائی رقم : (۱۹۶۲) .

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يُؤْتِي بِالرَّجُلِ الْمُتَوَفَّى عَلَيْهِ الدِّينَ فَيَقُولُ : «هَلْ تَرَكَ لِدِينِهِ مِنْ قِضَاءٍ ؟ فَإِنْ حَدَّثَ أَنَّهُ تَرَكَ وَفَاءً صَلَّى عَلَيْهِ وَإِلَّا قَالَ لِلْمُسْلِمِينَ : صَلُّوا عَلَى صَاحِبِكُمْ ...»^(١٦).

واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) پیاوی مردوی قه رزاریان ده هیئا بۆ لای و نه ویش پرسیری ده کرد نایا هیچ پاره ی به جی هیشتوو به بۆ قه رزه که ی ؟ جا نه که ر پیی بووترایه نه وه نده ی به جی هیشتوو که به شی قه رزه که ی بکات نه و نوژی جیه نازه ی له سه ر ده کرد نه گینا به موسلمانانی ده فهرموو : خوتان نوژی له سه ر هاوه له که تان بکه ن ...

وَعَنْ جَابِرٍ (رضي الله عنه) قَالَ : «مَاتَ رَجُلٌ فَعَسَلْنَاهُ وَكَفَّنَاهُ وَحَنَطْنَاهُ وَوَضَعْنَاهُ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) حَيْثُ تُوَضَّعُ الْجَنَائِزُ عِنْدَ مَقَامِ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ، ثُمَّ آذَنَّا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) بِالصَّلَاةِ عَلَيْهِ فَجَاءَ مَعَنَا خُطْبَى ثُمَّ قَالَ : لَعَلَّ عَلَى صَاحِبِكُمْ دَيْنًا ؟ قَالُوا : نَعَمْ دِينَارَانِ ، فَتَخَلَّفَ ، فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ مِمَّنْ يُقَالُ لَهُ أَبُو قَتَادَةَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ هُمَا عَلَيَّ ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : هُمَا عَلَيْكَ وَفِي مَالِكَ وَالْمِيتُ مِنْهُمَا بَرِيءٌ ؟ فَقَالَ : نَعَمْ ، فَصَلَّى عَلَيْهِ ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا لَقِيَ أَبَا قَتَادَةَ يَقُولُ : مَا صَنَعْتَ الدِّينَارَيْنِ ؟ حَتَّى كَانَ آخِرَ ذَلِكَ قَالَ : قَدْ قَضَيْتُهُمَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ، قَالَ : الْآنَ حِينَ بَرَدَتْ عَلَيْهِ جِلْدُهُ»^(١٧).

واته : پیاویک مرد و نیمه ش شوردمان و کفن پۆش و بۆن خوشمان کرد و له و جیگایه دا دامان نا بۆ پیغه مبهری خوا (ﷺ) که واه نازه ی تیدا داده نریت بۆ کردنی نوژی مردوو له لای جیگای وه ستانی جبریل ، پاشان پیغه مبهری خوامان (ﷺ) ناگادار کرده وه بۆ نه وه ی نوژی جیه نازه ی له سه ر بکات جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) چهند مه نگاوێک له که لماندا هات و نه جا فهرمووی : له وانه یه هاوه له مردوو که تان قه رزی به سه ره وه بییت ؟ ووتیان : به لای دوو دینار قه رزاره ، بۆیه پیغه مبهر (ﷺ) خوی دوا

^(١٦) صحیح سنن الترمذی رقم : (١٠٧٠) .

^(١٧) رواه الحاكم : (٥٨ / ٢) والبيهقي : (٧٤ / ٦) وحسنه الألباني في صحيح الجامع الصغير رقم : (٢٧٥٣) وأصله في صحيح البخاري رقم : (٢٢٨٩) وانظر : فتح الباري شرح صحيح البخاري : (٤ / ٥٨٨ - ٥٩٠) .

خست و نه هات ، نهجا پیاویک که پیی دهوترا (أبو قتادة) ووتی : نهی پیغه مبهری خوا نه و دوو دیناره له سهر من ، جا بهرده وام پیغه مبهری خوا (ﷺ) دهیغه رموو : نه و دوو دیناره بژاردنی له سهر تویه و ده بیئت له پاره ی تو بدریته وه و مردووه که ش بی بهری به لئی ؟ ووتی : به لئی ، نهجا پیغه مبهری خوا (ﷺ) نویژی له سهر جه نازه که کرد ، وه بهرده وام پیغه مبهری خوا (ﷺ) نه گهر بگه شتبایه ت به (أبو قتادة) پیی دهیغه رموو : دوو دیناره که چیان به سهر هات ؟ مه تاوه کو له دوا جاریاندا ووتی : نهی پیغه مبهری خوا بژاردوومن ، پیغه مبهری خواش (ﷺ) فه رموی : ئا ئیستا پیستی نه و مردووه فیئک بوویه وه .

قال الحافظ ابن حجر : (وَفِي هَذَا الْحَدِيثِ : إِشْعَارٌ بِصُعُوبَةِ أَمْرِ الدِّينِ ، وَأَنَّهُ لَا يَنْبَغِي تَحْمُلُهُ إِلَّا مِنْ ضَرُورَةٍ) ^(١٨) .

واته : له م فه رموو دهیه وه ههست به وه ده کهیت که وا قهرز و قهرزاری چه ند ناره حهت و قورسه ، وه نابیئت خۆت بخهیته ژیر قهرزه وه ئیلا له کاتی زۆر پیویست و زه روردا نه بیئت .

٥ — مردووی قهرزار له چاکه کانی قهرزه که ی بۆ ده دریته وه :

عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : «مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ دِينَارٌ أَوْ دِرْهَمٌ قُضِيَ مِنْ حَسَنَاتِهِ لَيْسَ ثَمَّ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ» ^(١٩) .

واته : هه که سیک بهریت و دیناریک یان دره میک قهرزی به سهر وه بیئت نه وا له چاکه کانی نه و قهرزه ی بۆ ده دریته وه ، له پۆژیکدا که دینار و دره م نییه .

٦ — مردووی قهرزار نه گهر شهیدیش بیئت ناچیتته ناو به هه شه وه تاوه کو

قهرزه که ی بۆ نه بریتر دیت :

عَنْ ثَوْبَانَ (رضي الله عنه) مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ : «مَنْ فَارَقَ الرُّوحَ الْجَسَدَ وَهُوَ بَرِيءٌ مِنْ ثَلَاثٍ دَخَلَ الْجَنَّةَ : مِنَ الْكِبَرِ وَالْغُلُولِ وَالِدِّينِ» ^(٢٠) .

^(١٨) فتح الباري شرح صحيح البخاري : (٤ / ٥٩٠) .

^(١٩) صحيح سنن ابن ماجه رقم : (٢٤١٤) .

واته : هر که سِيَك (پُوح و گيانی) جیابوویه وه له لاشی و بئیهری بووله سنی
شت نهوا ده چیتته بههشته وه : فیز زلی و خۆبهزل زانین ، و دزی کردن له
دهستکهوتی جهنگ پیش دابهش کردنی ، و قهرز .

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدِينِهِ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ))^(٢١).

واته : (پُوح و گيانی) ئیماندار په یوه ست و هه لواسراوه به و قهرزه وه که له
سه ریه تی تاوه کو بۆی ده دریتته وه .

قال الصنعاني : (وَهَذَا الْحَدِيثُ مِنَ الدَّلَائِلِ عَلَى أَنَّهُ لَا يَزَالُ الْمَيِّتُ مَشْغُولًا بِدِينِهِ
بَعْدَ مَوْتِهِ ، فَفِيهِ حَثٌّ عَلَى التَّخَلُّصِ عَنْهُ قَبْلَ الْمَوْتِ ، وَأَنَّهُ أَهَمُّ الْحُقُوقِ ، وَإِذَا كَانَ هَذَا فِي
الدِّينِ الْمَأْخُوذِ بِرِضَا صَاحِبِهِ فَكَيْفَ بِمَا أُخِذَ غَضَبًا وَنَهَبًا وَسَلْبًا؟)^(٢٢).

واته : نه م فرموده ده به لگه یه له سهر نه وهی که به رده وام مردوو دواى مردنی
خه ریکه و په یوه سته به قهرزه که یه وه ، بۆیه هاندانی تیدایه بۆ خو پزگار کردن له
قهرز پیش مردن ، وه قهرزیش گرنگترین ماف و حقی خه لکه به سهر مردوو وه ، جا
نه گهر نه مه بۆ پاره و مالیک بیت که به په زامه ندی خاوه نه که ی به قهرز برا بیت ..
ده بیت نه وهی که به ده ست به سهره گرتن و به زۆرداری و به تالانی ده بریت چون
بیت؟! .

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((يُغْفَرُ لِلشَّهِيدِ كُلُّ ذَنْبٍ
إِلَّا الدِّينَ))^(٢٣).

واته : خوا له هه موو تاوانیکى شهید خوش ده بیت ته نها له قهرز نه بیت .
وفي رواية : ((الْقَتْلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُكَفِّرُ كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا الدِّينَ)).

واته : شهید بوون له پیناوی خوادا ده بیتته که فارهت و هوی سپینه وهی هه موو
تاوانیک ته نها قهرز نه بیت .

^(٢١) سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (٢٧٨٥) وصحيح سنن ابن ماجه رقم : (٢٤١٢) .

^(٢٢) صحيح سنن الترمذي رقم : (١٠٧٨) وصحيح سنن ابن ماجه رقم : (٢٤١٣) .

^(٢٣) سبل السلام شرح بلوغ المرام : (٩٢ / ٢) . ^(٢٤) صحيح مسلم رقم : (١٨٨٦) .

وَعَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جَحْشٍ (ع) قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) قَاعِدًا حَيْثُ تُوَضَّعُ الْجَنَائِزُ فَرَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلَ السَّمَاءِ ثُمَّ خَفَضَ بَصَرَهُ فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَى جَبْهَتِهِ فَقَالَ : سُبْحَانَ اللَّهِ مَا أُنْزِلَ مِنْ التَّشْدِيدِ ! قَالَ : فَتَفَرَّقْنَا وَسَكَنَّا ، حَتَّى إِذَا كَانَ الْغَدُ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ فَقُلْنَا : مَا التَّشْدِيدُ الَّذِي نُزِّلَ فِي الدِّينِ ؟ قَالَ : ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ قُتِلَ رَجُلٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ عَاشَ ثُمَّ قُتِلَ ثُمَّ عَاشَ ثُمَّ قُتِلَ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ مَا دَخَلَ الْجَنَّةَ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ دَيْنُهُ)) (٢٤).

وفي رواية : ((سُبْحَانَ اللَّهِ مَاذَا أُنْزِلَ مِنَ التَّشْدِيدِ فِي الدِّينِ ؟ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ رَجُلًا قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ أُحْيِيَ ، ثُمَّ قُتِلَ ثُمَّ أُحْيِيَ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ مَا دَخَلَ الْجَنَّةَ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ دَيْنُهُ)) (٢٥).

واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) لهو جیگایه دا دانیشتبوو که وا جه نازهی تیدا داده نریت ، نهجا سهری بهرز کرده وه بهره و ناسمان نهجا چاوی بهره و زهوی نرم کرده وه و دهستی خسته سهر تیولی (نیوچاوانی) و پاشان ووتی : پاکی و بی گدی بو خوا له هه موو که م و کوپی به ک .. نه وه چی دابه زیوه له تووندی و ناپه حه تی ! نهجا نیمه ش هه ستاین و بی دهنگ بووین ، جا که به یانی هات پرسیارم کرد له پیغه مبهری خوا (ﷺ) و ووتمان : نه و تووندی و ناپه حه تی به چی بوو که دابه زی ؟ قه رمویی : سه بارهت به قه رز بوو ، سویند به و که سهی که گیانی منی به دهسته نه گهر پیاویک له پیناوی خوادا بکوژریت ، و نهجا زیندوو بییته وه و نهجا بکوژریت ، نهجا زیندوو بییته وه و نهجا بکوژریت به لام قه رزی به سهره وه بیت نه و ناچیتته ناو به هه شته وه هه تاوه کو قه رزه که ی بو ده دریتته وه .

وَعَنْ سَعْدِ بْنِ الْأَطْوَلِ (ع) أَنَّ أَخَاهُ مَاتَ وَتَرَكَ ثَلَاثِمِائَةَ دِرْهَمٍ وَتَرَكَ عِيَالًا فَأَرَدْتُ أَنْ أَنْفَقَهَا عَلَى عِيَالِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) : ((إِنَّ أَخَاكَ مُحْتَبَسٌ بِدَيْنِهِ فَأَقْضِ عَنْهُ ، فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ أَذَيْتُ عَنْهُ إِلَّا دِينَارَيْنِ ادَّعَتْهُمَا امْرَأَةٌ وَلَيْسَ لَهَا بَيِّنَةٌ ، قَالَ : فَأَعْطِهَا فَإِنَّهَا مُحِقَّةٌ)) (٢٦).

(٢٤) صحيح الترغيب والترهيب رقم : (١٨٠٤) .

(٢٥) صحيح سنن النسائي رقم : (٤٦٨٤) وصحيح الجامع الصغير رقم : (٣٦٠٠) .

(٢٦) صحيح سنن ابن ماجه رقم : (٢٤٣٣) .

واته : براكه م مرد و سئسه د (٣٠٠) درهمی به میراتی و خیزانیکی به جیهیشت ،
منیش ویستم نه و پارهیه بدهم به شتومهك و پیداویستی پی بکرم بق خیزانه کھی ،
پیغه مبه ریش (ع) فرموی : براکهت به ند کراوه به هوی قهرزه که به وه بویه
قهرزه که به بده ره وه ، و وتم : نهی پیغه مبه ری خوا هه موو قهرزه که م بق دایه وه ته نها
دوو دینار نه بیت که وا ئافره تیك داخوازی دهکات و به لگه شی نییه ، فرموی :
بیده ری چونکه نه و له سه رحه قه و راست دهکات .

قال الحافظ ابن عبد البر : (وفي حديث هذا الباب معانٍ من الفقه :
... ومنها أن المرء يُحبسُ عن الجنة من أجل دينه حتى يقع القصاص .
ومنها أن القضاء عن الميت بعده في الدنيا ينفع الميت في الآخرة .
ومنها أن الميت إنما يُحبسُ عن الجنة بدينه : إذا كان له وفاء ولم يوص
به ولم يشهد عليه ، والوصية بالدين فرضٌ عند الجميع إذا لم يكن عليه يئنة ، فإذا
لم يوص به كان عاصياً وبعضياته ذلك يُحبس عن الجنة والله أعلم ...
وقد تكلمنا على هذا الدين هذا الذي يُحبس به صاحبه عن الجنة ، والله أعلم هو
الذي قد ترك له وفاء ولم يوص به أو قدر على الأداء فلم يؤده أو أدانه في غير حق
أو في سرف أو في سفه ومات ولم يؤده ، وأما من أدان في حق واجب لشفقة
أو عُسر ومات ولم يترك وفاء فإن الله لا يحبسُ به عن الجنة إن شاء الله لأن على
السلطان فرضاً أن يؤدي عنه دينه إما من جملة الصدقات أو من سهم الغارمين أو من
الفيء الراجع على المسلمين من صنوف الفيء) (٢٧) .

* په نا گرتن به خوای گه وره له قهرزو قهرزاری :

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (ع) أَنَّهُ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) كَثِيرًا مَا يَدْعُو بِهَؤُلَاءِ
الدَّعَوَاتِ : ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ وَضَلَعِ
الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرُّجَالِ)) (٢٨) .

(٢٧) التمهيد : (٢٣ / ٢٣٨ - ٢٣٩) ، وانظر : تفسير القرطبي : (٤ / ٢٧٤) .

(٢٨) صحيح البخاري رقم : (٦٣٦٩) ومسنَد الإمام أحمد رقم : (١٣٦٥٠) واللفظ له .

واته : من زۆر جارێک ده مبیست پیغه مبهری خوا (ﷺ) بهم دوعایانه ده پارایه وه :
خوایه من په نات پێ ده گرم له غه مباره و ناره حه تی و بی توانایی و ته مبه لی و په زیلی
و ترستوکی و قورسی قه رز و زال بوونی پیاوان .

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رضی اللہ عنہ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يَدْعُو بِهَؤُلَاءِ
الْكَلِمَاتِ : ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ ...))^(٢٩).

واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) بهم ووشانه ده پارایه وه و دوعای ده کرد و
ده یفه رموو : خوایه من په نات پێ ده گرم له زال بوونی قه رز به سه رمه وه ...

هوی نه مه ش له م فه رموو ده یه ی خواره وه دا باس کراوه :
عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) قَالَتْ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَكْثَرَ مَا يَتَعَوَّذُ مِنَ الْمَغْرَمِ وَالْمَأْتَمِ ،
قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَكْثَرَ مَا تَتَعَوَّذُ مِنَ الْمَغْرَمِ ؟ قَالَ : ((إِنَّهُ مَنْ غَرِمَ حَدَّثَ فَكَذَبَ
وَوَعَدَ فَأَخْلَفَ))^(٣٠).

واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) زۆ جارێک په نای ده گرت به خوا له قه رزاری و
تاوانباری ، منیش ووتم : نه ی پیغه مبهری خوا نه وه له بهر چی زۆ جارێک په نای
ده گرت به خوا له قه رزاری ؟ فه رمویی : چوتکه هه ر که سیک قه رزار بوو نه گه ر قسه ی
کرد درۆ ده کات و نه گه ر وه عد و په یمانیشی بدات ده یشکی نیت .

قال الحافظ ابن حجر : (قَالَ الْمُهَلَّبُ : يُسْتَفَادُ مِنْ هَذَا الْحَدِيثِ : سَدَّ الذَّرَائِعِ ؛
لِأَنَّهُ (ﷺ) اسْتَعَاذَ مِنَ الدَّيْنِ ، لِأَنَّهُ فِي الْغَالِبِ ذَرْبَةٌ إِلَى الْكَذِبِ فِي الْحَدِيثِ وَالْخُلْفِ فِي
الْوَعْدِ مَعَ مَا لِصَاحِبِ الدَّيْنِ عَلَيْهِ مِنَ الْمَقَالِ اهـ .

وَيَحْتَمَلُ أَنْ يُرَادَ بِالِاسْتِعَاذَةِ مِنَ الدَّيْنِ الْاسْتِعَاذَةُ مِنَ الْاِحْتِيَاجِ إِلَيْهِ حَتَّى لَا يَقَعَ فِي هَذِهِ
الْعَوَائِلِ ، أَوْ مِنْ عَدَمِ الْقُدْرَةِ عَلَى وَقَائِهِ حَتَّى لَا تَبْقَى تَبَعَتُهُ ...

ثُمَّ رَأَيْتُ فِي "حَاشِيَةِ ابْنِ الْمُنِيرِ" : لَا تَنَاقُضَ بَيْنَ الْاسْتِعَاذَةِ مِنَ الدَّيْنِ وَجَوَازِ الْاسْتِدَانَةِ
لِأَنَّ الَّذِي أُسْتَعِيدَ مِنْهُ عَوَائِلُ الدَّيْنِ ، فَمَنْ أَدَانَ وَسَلِمَ مِنْهَا فَقَدْ أَعَاذَهُ اللَّهُ وَفَعَلَ جَائِزًا ...

^(٢٩) صحيح سنن النسائي رقم : (٥٤٨٨) وصحيح الجامع الصغير رقم : (١٢٩٦) .

^(٣٠) صحيح البخاري رقم : (٢٣٩٧) .

وقال أيضاً : قَالَ ابْنُ الْمُنِيرِ : أَنَّ الدِّينَ لَا يُخْلَى بِالدِّينِ ، وَأَنَّ الْإِسْتِعَاذَةَ مِنْهُ لَيْسَتْ لِذَاتِهِ بَلْ لِمَا يُخْشَى مِنْ غَوَائِلِهِ^(٣١) .

^(٣١) فتح الباري : (٥ / ٧٧) ، فائدة : ذكر الإمام القرطبي أمثلة على غوائل الدين قائلاً : (قال النبي ﷺ) : ((الدِّينُ شَيْنٌ الدِّينِ)) وروى عنه أنه قال : ((الدِّينُ هَمٌّ بِاللَّيْلِ وَمَذَلَّةٌ بِالنَّهَارِ)) قال علماؤنا : وإنما كان شيناً ومذلةً لما فيه من شغل القلب والبال والهَمُّ اللازم في قضائه والتذلل للغريم عند لقائه وتحمل مُنتهِه بالتأخير إلى حين أوانه وربما يَعِدُ من نفسه القضاء فيخلف أو يحدثُ الغريم بسببه فيكذبُ أو يحلف له فيحنت ذلك ، ولهذا عليه السلام كان يتعوذ من المأثمِ والمغرمِ وهو الدينُ فقيل له : يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَكْثَرَ مَا تَتَعَوَّذُ مِنَ الْمَغْرَمِ ؟ فقال : ((إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا غَرِمَ حَدَّثَ فَكَذَبَ وَوَعَدَ فَأَخْلَفَ)) ، وأيضاً فربما قد مات ولم يقضِ الدينُ فمرتتهن به كما قال عليه السلام : ((نسمة المؤمن مرتتهنة في قبره بدينه حتى يقضى عنه)) ، وكل هذه الأسباب مشائن في الدين تُنْهَبُ جَمَالُهُ وتُنْقَصُ كَمَالُهُ ، والله اعلم) تفسير القرطبي : (٤١٧ / ٣) .

تخریج الأحادیث التي ذكرها الإمام القرطبي في قوله هذا :

أ / ((الدِّينُ شَيْنٌ الدِّينِ)) حديثٌ موضوع [سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة رقم : (٤٧٢) ، وضعيف الجامع الصغير رقم : (٣٠٣٢)] .

ب / ((الدِّينُ هَمٌّ بِاللَّيْلِ وَمَذَلَّةٌ بِالنَّهَارِ)) حديثٌ ضعيف جداً [سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة رقم : (٣٦١٩) ، وضعيف الجامع الصغير رقم : (٣٠٣٢)] .

ج / ((إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا غَرِمَ حَدَّثَ فَكَذَبَ وَوَعَدَ فَأَخْلَفَ)) حديثٌ صحيح أخرجه البخاري رقم : (٢٣٩٧) .

د / ((نسمة المؤمن مرتتهنة في قبره بدينه حتى يقضى عنه)) حديثٌ صحيح أورده الإمام القرطبي بمعناه وأصله ((نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدِينِهِ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ)) [صحيح سنن الترمذي رقم : (١٠٧٨) وصحيح سنن ابن ماجه رقم : (٢٤١٣)] ، أما الحديث بلفظ : ((إِنَّ صَاحِبَ الدِّينِ مُرْتَهَنٌ فِي قَبْرِهِ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ دِينُهُ)) فضعيف جداً [ضعيف الترغيب والترهيب رقم : (١١٣٦) ، وانظر : سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة رقم : (٥٥٧ / ٣)] .

تنبيه : ذكرتُ قول القرطبي هنا لفائدتين اثنتين هما :

١ - الاستئناس بما ذكره من غوائل الدين وآفاته التي صحت بها الأحاديث.

٢ - التنبيه على ما ذكره من الأحاديث الضعيفة ، إذ لا يجوز الاستدلال بالضعيف ولا يحوز ذكره إلا مع بيان ضعفه كما تقرر عند المحققين.

واته : له م فهرموده وه سودیك ده بینین كه بریتی به له بنه مای (گرتنی پێگاكان و هۆكاره كانی به ره و تاوان چوون / سَد الذرائع) چونكه پێغه مبه ر (ﷺ) په نای به خوا گرتوه له قهرز له به ره ئه وهی زۆر جارێك قهرز پێگا و هۆیه كه بۆ درۆ كردن له قسه كردن و به جێ نه هێنانی وه عه د و په یماندا له گه ل ئه وهی كه خاوه ن قهرزه كه قسه ی سواره به سه ریه وه ، وه له وانه یه مه به ست به په نا گرتن له قهرز بریتی بێت له په نا گرتن له پێویستی بوون به قهرز تا وه كو نه كه وێته ناو ئه م سه رته نجامه خراپانه وه یان له وانه یه بریتی بێت له په نا گرتن له بێ توانا بوون له سه ر قهرزدانه وه تا وه كو به رپر سيار بیتی به سه ره وه نه مینیت ...

ئه نجا له "حاشیه بن المنیر" دا بینیم نووسرابوو : هیچ تی به لچوون و پێچه وانه بوونیك نی به له نێوان (په نا گرتن له قهرز) و (دروستی قهرز كردن) چونكه ئه وهی كه په نای لێ گیرا وه بریتی به له سه رته نجامه خراپ و نا هه مواره كانی قهرز ، جا هه ر كه سێك قهرز بكات و سه لامه ت و پارێزرا و بێت له و سه رته نجامه خراپ و نا هه موارانه ی قهرز كردن ئه وا خوا په نای ده دات و كرده وه یه کی دروستی ئه نجامدا وه .

* دوعا كردن بۆ قهرزدانه وه :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ : ((اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ ... اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ ...))^(٣٢).

واته : پێغه مبه ری خوا (ﷺ) ئه گه ر برۆشت بایه ته سه ر جێگای خه وتنی دوعای ده كرد و ده یفه رموو : ... خوا به قهرزم بۆ ببژیره ...

وَعَنْ عَلِيٍّ (رضي الله عنه) أَنَّ مُكَاتَبًا جَاءَهُ فَقَالَ : إِنِّي قَدْ عَجَزْتُ عَنْ كِتَابَتِي فَأَعْنِي ، قَالَ : أَلَا تَحْسِنُ كَلِمَاتٍ عَلَّمْنِيهِنَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَوْ كَانَ عَلَيْكَ مِثْلُ جَبَلٍ صَبْرٍ دَيْنًا أَدَّاهُ اللَّهُ عَنَّا ؟ قَالَ : ((اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ))^(٣٣).

^(٣٢) صحيح سنن أبي داود رقم : (٥٠٥١) .

^(٣٣) صحيح مسند أحمد رقم : (٣٥٦٣) وصحيح الترغيب والترهيب رقم : (١٨٢٠) ، وسلسلة

الأحاديث الصحيحة رقم : (٢٦٦)

واته : کۆيله يه ک که له گه ل خاوه نه کهيدا گري به ندي خوڤزگار کردنی به ستبوو (عقد السمکاتبة) هات بۆ لای پيشه وای ئيمانداران (علي ﷺ) و ووتی : من له توانامدا نیيه پاره که بدهم به خاوه نه کهم بۆيه هاوکاریم بکه ، نه ویش فهرمووی : ئایا چند وشه يه کت فيترنه کهم - که پيغه مبهري خوا (ﷺ) منی پی فيرکدبوو - که وا نه گهر به نه ندازه ی (شاخی سه بیر) قه رزت به سه ره وه بيته نه وا خوا بۆتی بداته وه ، بلی : ((اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ)).

واته : خوايه به حه لال قايلم بکه به رامبه ر به حه رامه کانت ، وه دهوله مه ندم بکه له نيعمه ت و چاکه کانت به رامبه ر به جگه له خۆت .

* فهرمان کردن به قه رزدانه وه :

قه رز نه مانه ته و ده بیته پیاوی قه رزار بیباته وه بۆ خاوه نه که ی له کاتی دیاری کراوی خۆیدا نه گهر کاتی بردنه وه ی بۆ دیاری کرابوو یان ههر کاتیك توانای مه بوو بیباته وه نه وا پیویسته دواي نه خات بۆ نه وه ی نه بیته به خیانه تکار یان سته م کار .

خواي په روه ردگار فهرموويه تی : ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ [النساء].

واته : خوا فهرمانتان پی ده کات به وه ی که نه مانه ته کان بده نه وه و بیگیڤنه وه بۆ خاوه نه کانیا ن .

جا نه گهر نه ندازه يه ک (مه بله غیک) پاره به قه رز بیات نه وا ده بیته نه مانه تیک له گه ردنیدا و ده بیته خیانه تکار نه بیته و له کاتی دیاری کراوی خۆیدا بیباته وه بۆ خاوه نه که ی نه گینا نه م فهرمووده یه ی به سه ردا جی به جی ده بیته که پيغه مبهري خوا (ﷺ) سه باره ت به قه رزار فهرموويه تی : ((إِنَّهُ مَنْ غَرِمَ حَدَّثَ فَكَذَّبَ وَوَعَدَ فَأَخْلَفَ)).

واته : ههر که سيك قه رزار بوو نه گهر قسه ی کرد درۆ ده کات و نه گهر وه عد و په یمانیش بدات ده یشکینیت .

له بهر نه مه قه رز و قه رزاری موسلمان به ره و نه وه ده بات که سيفه ته ناپاکه کانی مونا فیق و دوو پوه کان له کردار و گوشتاریدا په نگبداته وه چونکه پيغه مبهري خوا (ﷺ)

فهرموویه تی : ((آیةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ : إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ ، وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ))^(٣٣).

واته : نیشانه و سیفه تی مونا فیق و دوو پرو سیانه : نه گهر قسه ی کرد درو ده کات ، وه نه گهر وه عد و په یمان و به لّین بدات ده یشکینیت و نایباته سهر ، وه نه گهر نه مانه تی خرایه ژیر ده ست خیانه ت ده کات .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((لَوْ كَانَ لِي مِثْلُ أَحَدٍ ذَهَبًا مَا يَسُرُّنِي أَنْ لَا يَمُرَّ عَلَيَّ ثَلَاثٌ وَعِنْدِي مِنْهُ شَيْءٌ ، إِلَّا شَيْءٌ أُرْصِدُهُ لِلدِّينِ))^(٣٤).

واته : نه گهر به نه ندازه ی کتوی (نوحه) زیر و نالتونم هه بوایه پی مخوش نه بوو سئ پوژی به سهر دا برۆیشتبایه و هیچی لی بمایه ته وه ، نیلا شتیک نه بیت که هه لی بگرم بو قهرزدانه وه .

قال الحافظ : (وَفِيهِ الْإِهْتِمَامُ بِأَمْرِ وَفَاءِ الدِّينِ ، وَمَا كَانَ عَلَيْهِ (ﷺ) مِنَ الزُّهَادَةِ فِي الدُّنْيَا)^(٣٥).

واته : نه م فهرمووده یه گرنگی دانی تی دایه به بواری وه فاداری و دانه وه ی قهرز ، وه نه وه ی که پیغه مبهری خوا (ﷺ) له سهری بووه له دونیا نه ویستن و پشت هه لکردن له دونیا .

* قهرزدانه وه به چاکه (حُسْنُ الْقَضَاءِ) :

سوننه ت وایه به چاک ی قهرز بدریته وه به وه ی که زیاتر بیت له نه ندازه ی قهرزه که یان به وه ی که جوړیکی چاکتر بداته وه به خاوه ن قهرزه که ، به لام نه گهر نه مه به مهرج گیراییت له پی شه وه نه وا ده بیت به ربیا :

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ : ((كَانَ لِي عَلَى النَّبِيِّ (ﷺ) دَيْنٌ فَقَضَانِي وَزَادَنِي))^(٣٦).

^(٣٣) صحیح البخاری رقم : (٣٣) و صحیح مسلم رقم : (٥٩) .

^(٣٤) صحیح البخاری رقم : (٢٣٨٩) و صحیح مسلم رقم : (٢٣٤٩) .

^(٣٥) فتح الباری شرح صحیح البخاری : (٥ / ٧٠) .

فهرمووده تی : ((آیة الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ : إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ ، وَإِذَا اؤْتُمِنَ خَانَ))^(۳۳).

واته : نیشانه و سیفه تی مونا فیق و دوو پرو سیانه : نه گهر قسه ی کرد درو ده کات ، وه نه گهر وه عد و په یمان و به لّین بدات ده یشکینیت و نایبانه سهر ، وه نه گهر نه مانه تی خرایه ژیر ده ست خیانه ت ده کات .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((لَوْ كَانَ لِي مِثْلُ أَحَدِ ذَهَبًا مَا بَسُرْنِي أَنْ لَا يَمُرَّ عَلَيَّ ثَلَاثٌ وَعِنْدِي مِنْهُ شَيْءٌ ، إِلَّا شَيْءٌ أُرْصِدُهُ لِلدِّينِ))^(۳۴).

واته : نه گهر به نه ندازه ی کیوی (نوحه) ژیر و ئالتونم هه بویه پیمخوش نه بوو سنی پوڅی به سهر دا برۆیشتبایه و هیچی لیبمایه ته وه ، ئیلا شتیک نه بیت که هه لیبگرم بو قهرزدانه وه .

قال الحافظ : (وَفِيهِ الْإِهْتِمَامُ بِأَمْرِ وَفَاءِ الدِّينِ ، وَمَا كَانَ عَلَيْهِ (ﷺ) مِنَ الزُّهَادَةِ فِي الدُّنْيَا)^(۳۵).

واته : ئه م فهرمووده یه گرنگی دانی تیدایه به بواری وه فاداری و دانه وه ی قهرز ، وه نه وه ی که پیغه مبهری خوا (ﷺ) له سهری بووه له دونیا نه ویستن و پشت هه لکردن له دونیا .

* قهرزدانه وه به چاکه (حَسُنُ الْقِضَاءُ) :

سوننه ت وایه به چاکی قهرز بدریقه وه به وه ی که زیاتر بیت له نه ندازه ی قهرزه که یان به وه ی که جوړیکی چاکتر بداته وه به خاوه ن قهرزه که ، به لام نه گهر نه مه به مه رج گیرابیت له پیشه وه نه وا ده بیت به ربیا :

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنه) قَالَ : ((كَانَ لِي عَلَى النَّبِيِّ (ﷺ) دَيْنٌ فَقَضَانِي وَزَادَنِي))^(۳۶).

^(۳۳) صحیح البخاری رقم : (۳۳) و صحیح مسلم رقم : (۵۹) .

^(۳۴) صحیح البخاری رقم : (۲۳۸۹) و صحیح مسلم رقم : (۲۳۴۹) .

^(۳۵) فتح الباری شرح صحیح البخاری : (۷۰ / ۵) .

واته : قه رزم به لای پیغه مبه ره وه بوو (ﷺ) جا قه رزه که ی دامه وه و زیاتریشی پی دام .

وَعَنْ أَبِي رَافِعٍ (رضی الله عنه) قَالَ : «اسْتَسْلَفَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بَكْرًا ، فَجَاءَتْهُ إِبِلٌ مِنَ الصَّدَقَةِ فَأَمَرَنِي أَنْ أَقْضِيَ الرَّجُلَ بَكْرَهُ ، فَقُلْتُ : لَمْ أَجِدْ فِي الْإِبِلِ إِلَّا جَمَلًا خِيَارًا رَبَاعِيًّا ، فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) : أَعْطِهِ إِيَّاهُ فَإِنَّ خِيَارَ النَّاسِ أَحْسَنُهُمْ قَضَاءً» (۳۷).

واته : پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ووشتریکی پیگه یشتوی قه رز کرد ، پاشان ووشتری صه ده قه ی بۆ هات و دوا ی نه وه فره مان ی پیکردم که ووشتریکی پیگه یشتوو بده مه وه به خاوه نه که ی ، ووتم : له ناو ووشتره کاند ا هیچم نه بین ی به وه جگه له ووشتری چاک و چوار ساله نه بیّت ، پیغه مبه ریش (ﷺ) فره مووی : یه کیك له وانه ی بده ری چونکه باشت رینی خه لك نه و که سه یه که قه رز به باشت رین و چاکترین شیوه ده داته وه .

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ : «كَانَ لِرَجُلٍ عَلَى النَّبِيِّ (ﷺ) سِنٌَّ مِنَ الْإِبِلِ فَجَاءَهُ يَتَقَضَاهُ فَقَالَ : أَعْطُوهُ ، فَطَلَبُوا سَنَّهُ فَلَمْ يَجِدُوا لَهُ إِلَّا سِنًّا فَوْقَهَا ، فَقَالَ : أَعْطُوهُ ، فَقَالَ : أَوْفَيْتَنِي أَوْفَى اللَّهِ بِكَ ، قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) : إِنْ خِيَارَكُمْ أَحْسَنُكُمْ قَضَاءً» (۳۸).

واته : پیاویك ووشتریکی ته مه ن دیاریکراوی له لای پیغه مبه ر (ﷺ) بوو به قه رز جا هات بۆ لای داوا ی قه رزه که بی لی بکاته وه ، پیغه مبه ریش (ﷺ) فره مووی : بیده نه وه پی ی ، صه حابه کانیش گه ران به دوا ی نه و ته مه نه دا ده ستیان نه که وت ئیلا ته مه نیکی به ره و سه روتری نه بیّت ، پیغه مبه ریش (ﷺ) فره مووی : یه کیك له وانه ی پی بده ن ، نه ویش وتی : به باشی قه رزه که ت پی دامه وه خوا به باشه پاداشتت بداته وه ، پیغه مبه ر (ﷺ) فره مووی : باشت رینتان نه و که سه یه که قه رز به باشت رین و چاکترین شیوه ده داته وه .

قال النووي : (وَفِي هَذَا الْحَدِيثِ : جَوَازُ الْإِقْتِرَاضِ وَالِاسْتِدَاةِ ، وَإِنَّمَا اقْتَرَضَ النَّبِيُّ (ﷺ)

(۳۶) صحيح البخاري رقم : (۲۳۹۴) وصحيح مسلم رقم : (۶۱۵) .

(۳۷) صحيح البخاري رقم : (۲۳۹۳) وصحيح مسلم رقم : (۱۶۰۰) وصحيح أبي داود رقم : (۳۳۴۸) واللفظ له .

(۳۸) صحيح البخاري رقم : (۲۳۹۳) وصحيح مسلم رقم : (۱۶۰۰) واللفظ للبخاري .

لِلْحَاجَةِ ، وَكَانَ (ﷺ) يَسْتَعِيدُ بِاللَّهِ مِنَ الْمَغْرَمِ ، وَهُوَ الدَّيْنُ ...
وَفِيهِ : أَنَّهُ يُسْتَحَبُّ لِمَنْ عَلَيْهِ دَيْنٌ مِنْ قَرْضٍ وَغَيْرِهِ أَنْ يَرُدَّ أَجُودَ مِنَ الَّذِي عَلَيْهِ ، وَهَذَا
مِنْ السُّنَّةِ وَمَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ ، وَلَيْسَ هُوَ مِنْ قَرْضٍ جَرَّ مَنَفَعَةً فَإِنَّهُ مَنْهِيٌّ عَنْهُ ؛ لِأَنَّ الْمَنْهِيَّ عَنْهُ
مَا كَانَ مَشْرُوطًا فِي عَقْدِ الْقَرْضِ ، وَمَذْهَبُنَا أَنَّهُ يُسْتَحَبُّ الزِّيَادَةُ فِي الْأَدَاءِ عَمَّا عَلَيْهِ ، وَيَجُوزُ
لِلْمُقْرِضِ أَخْذَهَا سَوَاءً زَادَ فِي الصَّفَةِ أَوْ فِي الْعَدَدِ بَأَنْ أَقْرَضَهُ عَشْرَةَ فَأَعْطَاهُ أَحَدَ عَشَرَ ...
وَحُجَّةُ أَصْحَابِنَا عُمُومُ قَوْلِهِ (ﷺ) : "خَيْرُكُمْ أَحْسَنُكُمْ قَضَاءً" (٣٩).

واته : له سوده کانی نه م فرموده ده :

- قهرز کردن دروسته ، به لام پیغمبري خوا (ﷺ) له بهر پیویستی قهرزی
کردوه چونکه پیغمبر (ﷺ) په نای ده گرت به خوا له قهرزاري .

- سوننه ته بو نه و که سهی که قهرزی به سهره وهیه که و له وه باشتر و چاکتر
بگیریتته وه بو خاوه نه که ی که له سهریه تی ، وه نه مهش به شیکه له سوننه ت و
په وشته جوان و پیروزه کان ، وه له بابه تی (هر قهرزیک سودیک بینیت ریایه) نی به
چونکه نه مه قه ده غه کراوه و پیی پی نه دراوه ، چونکه نه وهی که قه ده غه کراوه و
پیی پی نه دراوه بریتی به له وهی که به مهرج ده گیریت له (عه قدی) قهرزه که دا ، وه
بوچوونی نیمهش وایه که سوننه ته له کانی قهرزدانه وه دا زیاتر بدریتته وه له وهی که له
سهریه تی ، وه دروستیش به بو خاوه ن قهرزه که نه و زیاده یه وهریگرت ، جا زیاده که له
جوړ و شیوهی شته که دا بیت یان له ژماره دا بیت هر وه کویه ک وایه له بهر گشتیتی
فرموده که ی پیغمبر (ﷺ) که فرمودیه تی : باشترينتان نه و که سهی که قهرز به
باشترين و چاکترین شیوه ده داته وه .

وقال الحافظ ابن حجر : (وَفِيهِ : أَنَّ مَنْ عَلَيْهِ دَيْنٌ لَا يَنْبَغِي لَهُ مُجَافَاةُ صَاحِبِ الْحَقِّ
... وَفِيهِ جَوَازُ وِفَاءِ مَا هُوَ أَفْضَلُ مِنَ الْمِثْلِ الْمُقْتَرَضِ إِذَا لَمْ تَقَعْ شَرْطِيَّةٌ ذَلِكَ فِي الْعَقْدِ
فَيَحْرُمُ حِينَئِذٍ اتِّفَاقًا ...) (٤٠).

(٣٩) شرح صحيح مسلم : (٦ / ١١٦) .

(٤٠) فتح الباري شرح صحيح البخاري : (٥ / ٧٢ - ٧٣) .

واته : ئەم فەرمووده نەوه دەگەیه نیت که : هەرکە سێک قهرزی به سهره وه بوو ئەوا نابیت ووشک و پهق بیت له گەل خاوهن چه قدا ...
وه قهرزدانه وه دروسته به شتیکی باشتەر و چاکتر له وهی که به قهرز براوه نه گهر
ئەمه به مهرج نه گیرابیت له سهره تای مامه له که وه نه گینا نه و کاته حهرام ده بیت به
کوپای زانایان .

* زیكری كاتی قهرزدانه وه :

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي رَيْعَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) اسْتَسْلَفَ مِنْهُ حِينَ غَزَا حُنَيْنًا ثَلَاثِينَ أَوْ أَرْبَعِينَ أَلْفًا فَلَمَّا قَدِمَ قِضَاهَا إِيَّاهُ ثُمَّ قَالَ لَهُ النَّبِيُّ : «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْوَفَاءُ وَالْحَمْدُ» (٤١).

واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) له کاتی (غەزای حونهین) دا سی یان چل هەزاری لێ به قهرز برد ، پاشان کاتیک گه پایه وه قهرزه که ی دایه وه به خاوه نه که ی و نهجا پی ی روت : خوا به ره که ت بخاته ناو مال و مندالته وه و به راستی پاداشتی قهرز نه نهها بریتیی به له دانه وه ی و سوپاس کردن .

* داوا کردنه وهی قهرز به چاکه (حُسْنُ الْمَطَالِبَةِ) :

عَنْ ابْنِ عُمَرَ وَعَائِشَةَ (رضي الله عنهما) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : «مَنْ طَلَبَ حَقًّا فَلْيُطْلَبْهُ فِي عَفَافٍ وَافٍ أَوْ غَيْرِ وَافٍ» (٤٢).

واته : هەرکە سێک داوای چه قیکی خویی کرده وه ئەوا با داوای بکاته وه به جوانی و پاکی و چه لالی : به ته وای دایه وه یان به ناته وای .

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ لِصَاحِبِ الْحَقِّ : «خُذْ حَقَّكَ فِي عَفَافٍ وَافٍ أَوْ غَيْرِ وَافٍ» (٤٣).

واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) به خاوهن چه قی فەرموو : چه قه که ت بپه ره وه به پاکی و چه لالی : ته وای بوو یان ناته وای بوو .

(٤١) صحیح سنن ابن ماجه رقم : (٢٤٢٤) و صحیح الترغیب والترهیب رقم : (١٧٥٧) .

(٤٢) صحیح سنن ابن ماجه رقم : (٢٤٢٢) .

(٤٣) صحیح سنن ابن ماجه رقم : (٢٤٢١) .

که واته : نه گهر قهرزاره که خیانه تکار بوو نه واده بیټ خاوهن قهرزه که نه نه
حه قه که ی خوی بیاته وه ﴿ته و او بوو یان ناته و او بوو﴾ ، به لام نابیت نه ویش خیانه ت
له و قهرز کویر و سفله یه بکات چونکه پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ فهرموویه تی : ﴿أَدُّ الْأَمَانَةَ
إِلَى مَنْ ائْتَمَنَكَ ، وَلَا تُخْنُ مِنْ خَائِكَ﴾^(٤٤) .

واته : نه و نه مانه ته ی که له لاته بیده ره وه به خاوه نه که ی ، وه خیانه ت له
که سیکیش مه که که خیانه تی لی کردوویت .

* گواستنه وه ی قهرز بو سهر که سیکی تر (الحوالة) :

الحوالة : هي (نَقَلَ الدَّيْنِ مِنْ ذِمَّةٍ إِلَى ذِمَّةٍ)^(٤٥) .

گواستنه وه ی قهرز : بریتی یه له گواستنه وه ی قهرز له گهردنی که سیکه وه بو

سهر گهردنی که سیکی تر .

نه گهر قهرزت به لای که سیکه وه هه بوو .. نه ویش قهرزی به لای که سیکی تره وه
هه بوو .. وه له کاتی داوا کردنه وه ی قهرزه که تدا ووتی برؤ قهرزه که ت له لای (فلانه
که س) وهر بگره وه چونکه منیش قهرزم له لایه تی : نه و نه گهر نه و (فلانه که س) به
توانا و ده ست پویش توو بوو .. وه قهرز کویر و پاره خور نه بوو ده بیټ برؤیت داوای
قهرزه که ت له و (فلانه که س) به بکه یته وه و قهرزه که ت ده گوازیته وه بو لای نه و .
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ ، فَإِذَا أُتْبِعَ أَحَدُكُمْ
عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتَّبِعْ))^(٤٦) .

واته : دوا خستنی بردنه وه ی قهرز له لایه ن که سیکه وه که دهستی بچیت و
بتوانیت قهرزه که بداته وه سته م و زولمه ، وه نه گهر قهرزی به کیک له نیوه
گواسترایه وه بو سهر که سیکی به توانا و ده ست پویش توو نه و با قهرزه که ی
بگویتزیه وه .

^(٤٤) صحیح سنن أبی داود رقم : (٣٥٣٥) و صحیح سنن الترمذی رقم : (١٢٦٤) .

^(٤٥) انظر : فتح الباري : (٤ / ٥٨٥) وفقه السنة : (٣ / ٢٢٤ - ٢٢٥) .

^(٤٦) صحیح البخاری رقم : (٢٢٨٧) و صحیح مسلم رقم : (١٥٦٤) .

* بردنی پاره‌ی خه لک به نیه‌تی دانه‌وه‌ی یان خواردنی:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : ((مَنْ أَخَذَ أَمْوَالَ النَّاسِ يُرِيدُ أَدَاءَهَا أَدَّى اللَّهُ عَنْهُ ، وَمَنْ أَخَذَ يُرِيدُ إِثْلَافَهَا أَثْلَفَهُ اللَّهُ))^(٤٧).

واته : هه ر که سیک پاره و مالی خه لک بیات به نیه‌ت و مه‌به‌ستی دانه‌وه‌ی نه‌وا
خوای گه‌وره بۆی ده‌داته‌وه ، وه هه ر که سیکیش پاره و مالی خه لک بیات به نیه‌ت و
مه‌به‌ستی نه‌دانه‌وه‌ی نه‌وا خوای گه‌وره له ناوی ده‌بات .

زانایان فهرموویانه مه‌به‌ست به‌وه‌ی که خوای گه‌وره بۆی ده‌داته‌وه بریتی‌یه له

دووشته :

- خوای په‌روه‌ردگار کاری بۆ ئاسان ده‌کات و به‌ره‌کته ده‌خاته ناو ئیش و
کاریه‌وه تاوه‌کو بتوانیت قه‌رزه‌که بداته‌وه .

- نه‌گه‌ر مرد و قه‌رزه‌که‌ی به‌سه‌ر مایه‌وه به‌هۆی نه‌داری و ده‌ست کورتی‌یه‌وه
نه‌وا خوای گه‌وره خۆی بۆی ده‌بژێریت به‌وه‌ی که نه‌وه‌نده پاداشتی خاوه‌ن قه‌رزه‌که
ده‌داته‌وه تاوه‌کو پازی ده‌بیته .

هه‌روه‌ها فهرموویانه مه‌به‌ست به‌وه‌ی که خوای گه‌وره له ناوی ده‌بات بریتی‌یه له
دووشته :

- یان له ناوبردنه‌که‌ی له‌دوینادا ده‌بیته ، به‌وه‌ی که بژێوی یان خۆی له‌ناو بیات .
- وه‌یان له‌ناوبردنه‌که‌ی له‌دواپۆژدا ده‌بیته به‌وه‌ی که سزای بدات و تۆله‌ی
خاوه‌ن قه‌رزه‌که‌ی لی‌بسی‌نیت به‌وه .

قال الحافظ : (... نَطَقَ الْحَدِيثُ بِأَنَّ اللَّهَ يُؤَدِّي عَنْهُ إِمَّا بِأَنْ يَفْتَحَ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا ،
وَإِمَّا بِأَنْ يَتَكَفَّلَ عَنْهُ فِي الْآخِرَةِ ...

قَوْلُهُ : " أَثْلَفَهُ اللَّهُ " : ظَاهِرُهُ أَنَّ الْإِثْلَافَ يَقَعُ لَهُ فِي الدُّنْيَا وَذَلِكَ فِي مَعَاشِهِ أَوْ فِي نَفْسِهِ
... وَقِيلَ الْمُرَادُ بِالْإِثْلَافِ عَذَابُ الْآخِرَةِ .

قَالَ ابْنُ بَطَّالٍ : فِيهِ الْحُضُّ عَلَى تَرْكِ اسْتِثْكَالِ أَمْوَالِ النَّاسِ وَالتَّرْغِيبُ فِي حُسْنِ التَّادِيَةِ إِلَيْهِمْ

عِنْدَ الْمُدَائِنَةِ وَأَنَّ الْجَزَاءَ قَدْ يَكُونُ مِنْ جِنْسِ الْعَمَلِ (...)^(۴۸).

واته : نه م فهرمووده یه هاندانی تیدایه بۆ وازهیتان له خواردنی پاره و مالی

خه لك ، و هاندانیشی تیدایه بۆ قهرزدانه وهی خه لك به چاكه له کاتی قهرزکردندا ...

وَعَنْ صُهَيْبِ الْخَيْرِ (رضي الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((أَيُّمَا رَجُلٍ يَدَّيْنُ دَيْنًا وَهُوَ مُجْمِعٌ أَنْ لَا يُوفِيَهُ إِيَّاهُ لَقِيَ اللَّهَ سَارِقًا))^(۴۹).

واته : هه ر پیاویك قهرزیک بکات و مه به ست و نیه تی واییت که نه یداته وه به

خاوه نه که ی نه و نه و پیاوه که ده گاته خوی په روهردگار به لار ده ژمیردریت .

* قهرزازی به هوی کاره ساته وه :

نه گه ر که سیک به هوی کاره ساتیکه وه که و ته ژیر قهرزه وه نه و پیاویسته له سه ر

موسلمانان هاوکاری بکه ن و ته نها نه وه نده ش ده بژیریت که له توانایدا هه یه .

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ : ((أَصِيبَ رَجُلٍ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي ثَمَارٍ ابْتَاعَهَا فَكَثُرَ دَيْنُهُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : تَصَدَّقُوا عَلَيْهِ ، فَتَصَدَّقَ النَّاسُ عَلَيْهِ فَلَمْ يَبْلُغْ ذَلِكَ وَفَاءَ دَيْنِهِ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لِعُرْمَائِهِ : خَذُوا مَا وَجَدْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ إِلَّا ذَلِكَ))^(۵۰).

واته : پیاویك له سه رده می پیغه مبه ری خوادا (ﷺ) کاره ساتیک هات به سه ریدا

له کرینی به رووومیکدا بۆیه قهرزیکێ زۆری که و ته سه ر ، له به ر نه وه پیغه مبه ری خوا

(ﷺ) فهرموی : خیر و سه ده قه ی پی بکه ن و هاوکاری بکه ن ، جا خه لك خیریان پی

کرد و هاوکاریان کرد به لام نه و خیره به شی قهرزه که ی به ته وای نه کرد ، دوا ی نه وه

پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به خاوه ن قهرزه کانی فهرموو : نه وه ی که ده یبینن بیبه ن و

جگه له مه ش هیچی تر تان بۆ نی یه .

قال النووي : (فیه : التَّعَاوُنُ عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى ، وَمُوَاسَاةُ الْمُحْتَاجِ وَمَنْ عَلَيْهِ دَيْنٌ ، وَالْحَثُّ عَلَى الصَّدَقَةِ عَلَيْهِ ، وَأَنَّ الْمُعْسِرَ لَا تَحِلُّ مُطَالَبَتُهُ وَلَا مُلَازَمَتُهُ وَلَا سِجْنُهُ ... وَفِيهِ أَنْ يُسَلَّمَ إِلَى الْغُرْمَاءِ جَمِيعُ مَالِ الْمُفْلِسِ مَا لَمْ يَقْضِ دَيْنُهُمْ ، وَلَا يَتْرُكَ لِلْمُفْلِسِ سِوَى ثِيَابِهِ وَنَحْوِهَا)^(۵۱).

^(۴۸) صحیح سنن ابن ماجه رقم : (۲۴۱۰) .

^(۴۸) فتح الباري : (۵ / ۶۸ - ۶۹) .

^(۴۹) شرح صحیح مسلم : (۱۰ / ۲۱۷ - ۲۱۸) .

^(۴۹) صحیح مسلم رقم : (۱۵۵۶) .

واته : ئەم فەرموودهیه ئهوهی تێدایه که :

– دهبیته هاوکاری به کتر بکریته له سه رچاکه کاری و خو پاریزی کردن له تاوان و خراپه کاری .

– وه دهبیته هاوکاری و یارمه تی نه دار و قهرزار بکریته و هاندانیشی تێدایه بو به خشین و سه دهقه کردن به نه دار و قهرزار .

– ههروه ها قهرزازی نه دار و بی توانا دروست و حه لال نییه داوای قهرزی لی بکریته وه و به داوای بکه ویت و به ند و سجنی بکه یت .

– وه ههروه ها ئه وهشی تێدایه : که هه موو مال و سامانیکی ئه و که سه ی که هیچی به دهسته وه نه ماوه (موفلس) ده دریته ده ست خاوه ن قهرزه کان تاوه کو قهرزیان به سه ریه وه مابیته و هیچیشی بو به جیناهیلن جگه له جلویه گ و هاوه شیوه کانی نه بیته له پێداویستییه سه ره کییه کان .

* ئایا زه کاتی قهرز ده دریته یان نا دریته ؟

پاره و مال و سامان به قهرز دراو ده بیته به دوو به شه وه :

١ - قهرزێک که له لای که سیکه توانای دانه وهی هیه و ئومیدی دانه وهشی ده که یت : ئه و ئه م پاره و مال ده بیته (خاوه ن پاره و سامانه که) زه کاته که ی بدات بو هه موو سالتیک .

٢ - قهرزێک که له لای که سیکه توانای دانه وهی نییه چونکه نه دار و ده ست کورته یان له لای که سیکی قهرز کویره و ئومیدی دانه وهی نا که یت : ئه و ئه م پاره و مال زه کاتی تێدا نییه .

قال اللجنة الدائمة للبحوث العلمیة والإفتاء برئاسة الشیخ ابن باز رحمه الله :

(إذا كان المدين مُعْسِراً أو كان مليئاً لكنه مُطاعِل ولا يمكن الدائن استخلاص دينه منه ... فلا تجب الزكاة على الدائن حتى يقبض دينه ويستقبل به حوالاً)^(٥٢).

واته : ئه گه ر قهرزازه که نه دار و ده ست کورت و بی توانا بوو یان ئه گه ر توانای

^(٥٢) فتاوى اللجنة الدائمة للبحوث والإفتاء رقم الفتوى : (٩٠٦٩) .

هه بوو قهرزه که بداته وه و دهست پویشتوو بوو به لام قهرز کویر و دواخه ر بوو وه
خاوهن قهرزه که ش نهیده توانی قهرزه که ی لیبسینیته وه و له دهسی دهریکات ... نهوا
زه کات دانی نهو قهرزه واجب و پئویست نییه له سه ر خاوهن قهرزه که هه تاوه کو
قهرزه که ی وهرده گریته وه و سالیس به سه ریدا تیپه ر ده بیئت .

وه ده بیئت نه وه ش بزانیست که وا قهرزار زکاتی نه وه قهرزه نادات که له لایه تی ،
چونکه خاوهنی مولک و سه روهت و سامان واجب و پئویسته له سه ری زه کاتی هه موو
مال و سامانه که ی بدات به وهیشه وه که قهرزه له سه ر قهرزاریک که توانای دانه وهی
هه بیئت و ئومیدی دانه وه شی لی بکریت .

* نه گهر موسلمانیکی نه دار و دهست کورت به قهرزاری مرد نهوا ده بیئت له خه زینه ی
دهوله ت قهرزه که ی بو بئیریست :

عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((الدَّيْنُ دَيْنَانِ فَمَنْ مَاتَ وَهُوَ
يَتَوَي قَضَاءَهُ فَأَنَا وَلِيُّهُ ، وَمَنْ مَاتَ وَلَا يَتَوَي قَضَاءَهُ فَذَاكَ الَّذِي يُؤْخَذُ مِنْ حَسَنَاتِهِ لَيْسَ يَوْمُئِذٍ
دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ))^(٥٣).

واته : قهرز دوو جوړه : هه ر که سیك بمریت به قهرزاری و نیه تی دانه وهی
قهرزه که ی بوو بیئت نهوا من ده بمه خاوهنی و بوی ده بئیرم له (بیئت المال) ، وه هه
که سیك بمریت به قهرزاری و نیه تی دانه وهی قهرزه که ی نه بوو بیئت نه وه نهو که سه یه
که به نه ندازه ی قهرزه که له کرده وه چاکه کانی ده بریت چونکه له پوژی قیامه تدا دینار
و دره م نییه .

* دوا خستنی قهرز بردنه وه بو خاوهنه که ی سته م و زولمه :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ))^(٥٤).

واته : دوا خستنی بردنه وهی قهرز له لایه ن که سیکه وه که دهستی بچیت و
بتوانیت قهرزه که بداته وه [نه گهر چی دهوله مه ندیش نه بیئت] سته م و زولمه ...

^(٥٣) صحیح الترغیب والترهیب رقم : (١٨٠٣) و صحیح الجامع الصغیر رقم : (٣٤١٨) .

^(٥٤) صحیح البخاری رقم : (٢٢٨٧) و (٢٤٠٠) و صحیح مسلم رقم : (١٥٦٤) .

وه نه وهش بزانه کهوا پیغه مبه ری خوا (ع) فره موویه تی : ((الظُّلْمُ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ...))^(۵۵).

واته : سته م و زولم کردن تاریکی به له پوژی دوایدا .

وه زانایان فره موویانه دواخستنی دانه وهی قهرز له لایه ن که سیکه وه که توانای هه بیئت بیداته وه و به لام که م ترخه می دهکات و به بی عوزد و بیانو دوی دهخات و نه مپو و به یانی و پانزه ی مانگ و سه ری مانگ دهکات نهوا به کیک له تاوانه گه وره کانی (الکبائر) نه نجام داوه و پیی ده بیئت به (فاسق) و شکات کردن و به ند و سجن کردنی حه لال دهکات .

قال الحافظ ابن حجر : (قوله : "مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ" وَالْمَعْنَى أَنَّهُ مِنَ الظُّلْمِ ، وَأُطْلِقَ ذَلِكَ لِلْمُبَالَغَةِ فِي التَّنْفِيرِ عَنِ الْمَطْلِ ... وَالْغَنِيُّ مُخْتَلَفٌ فِي تَفْرِيعِهِ وَلَكِنَّ الْمُرَادَ بِهِ هُنَا مَنْ قَدَرَ عَلَى الْأَدَاءِ فَأَخَّرَهُ وَلَوْ كَانَ فَقِيرًا ... وَالْمَعْنَى أَنَّهُ يَحْرُمُ عَلَى الْغَنِيِّ الْقَادِرِ أَنْ يَمْطُلَ بِالذَّيْنِ بَعْدَ اسْتِحْقَاقِهِ بِخِلَافِ الْعَاجِزِ ...

وَفِي الْحَدِيثِ : الزُّجْرُ عَنِ الْمَطْلِ ، وَاخْتَلَفَ هَلْ يُعَدُّ فِعْلُهُ عَمْدًا كَبِيرَةً أَمْ لَا ؟ فَالْجُمْهُورُ عَلَى أَنَّ فَاعِلَهُ يَفْسُقُ ... وَاسْتَدِلَّ بِهِ عَلَى أَنَّ الْعَاجِزَ عَنِ الْأَدَاءِ لَا يَدْخُلُ فِي الظُّلْمِ ... وَاسْتَنْبَطَ مِنْهُ أَنَّ الْمُعْسِرَ لَا يُجْبَسُ وَلَا يُطَالَبُ حَتَّى يُوسِرَ ...)^(۵۶).

* دوا خستنی قهرزبردنه وه بو خاوه نه که ی غه بیه ت کردن و سزادانی قهرزاره که

حه لال دهکات :

نه گه ر که سیکه قهرزار توانای هه بو نه و قهرزه ی که له لایه تی بیداته وه و نه یدایه وه و نه مپو و به یانی ده کرد و دوی دهخست به بی عوزد نهوا دروسته بو خاوه ن قهرزه که غه بیه تی قهرزاره که بکات و بلایت سته م و زولمی لیم کردوه و دروستیشه شکاتی بکات و حه بس و زیندانی و به ندی بکات و توله ی خوئی لی بسینیته وه ، هه روه ها دروستیشه خه لکانی تری لی ناگادار بکاته وه بو نه وه ی پاره و مالی خوئیانی نه ده نی به قهرز .

^(۵۵) صحیح البخاری رقم : (۲۴۴۷) و صحیح مسلم رقم : (۲۵۷۹) .

^(۵۶) انظر : فتح الباری شرح صحیح البخاری : (۴ / ۵۸۶ - ۵۸۸) .

عَنْ الشَّرِيدِ بْنِ سُوَيْدٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : «لِيُ الْوَاجِدِ يُحِلُّ عِرْضَهُ وَعُقُوبَتُهُ» (٥٧).

واته : نه و که سهی که توانای هیه قهرز بداته وه به لام نایداته وه و دواى ده خات نه مه غه بیته کردن و سومعت شکاندن و سزا دان و توله لى سه ندنه وهی حه لال ده کات .

قال العلماء : "يُحِلُّ عِرْضَهُ" : أي شكايته بأن يقول ظلمني أو يحذر غيره منه كي لا يعطوه أموالهم .

وعقوبته : أي سجنه وحبسه وتعزيره .

وقال الحافظ : (وَاسْتُدِلَّ بِهِ عَلَى مَشْرُوعِيَّةِ حَبْسِ الْمَدِينِ إِذَا كَانَ قَادِرًا عَلَى الْوَفَاءِ تَأْدِيًّا لَهُ وَتَشْدِيدًا عَلَيْهِ ، وَبِقَوْلِهِ : "الْوَاجِدُ" عَلَى أَنَّ الْمُعْسِرَ لَا يُحْبَسُ) (٥٨).

* نووسینی قهرزو شایهت گرتن له سه ری :

خوای په روه ردگار له دریژترین نایه تی قورئانی پیروژدا فه رمانی به ئیمانداران کردوه که وا نه گهر قهرزیکیان دا به که سیڅ بو ماوه یه ک نه وا باشتر و چاکتر وایه بینووسن و دوو که سیش بکه ن به شایهت له سه ر نه و قهرزه که م بیت یان زور بیت :

قال الله تعالى : ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنُكُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلٍ ۚ

(٥٧) صحيح سنن أبي داود رقم (٣٦٢٨) وصحيح سنن النسائي رقم : (٤٦٨٩) ، وقد رواه البخاري

تعليقاً في صحيحه انظر الفتح : (٥ / ٧٨) .

(٥٨) فتح الباري : (٥ / ٧٨) .

ذَلِكَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُوقُ آبِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٨٢﴾ [البقرة] .

قال الحافظ ابن كثير : (هذه الآية الكريمة أطول آية في القرآن العظيم ...
 فقله : ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ﴾ هذا إرشاد منه تعالى لعباده المؤمنين إذا تعاملوا بمعاملات مؤجلة أن يكتبوها ليكون ذلك أحفظ لمقدارها وميقاتها وأضبط للشاهد فيها ، وقد نبه على هذا في آخر الآية حيث قال : ﴿ذَلِكَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا﴾ ... وقوله : ﴿فَاكْتُبُوهُ﴾ أمر منه تعالى بالكتابة للتوثيق والحفظ ... فأمرنا أمر إرشاد لا أمر إيجاب كما ذهب إليه بعضهم ... وقال أبو سعيد والشعبي والربيع بن أنس والحسن وابن جريح وابن زيد وغيرهم كان ذلك واجبا ثم نسخ بقوله : ﴿فَإِنْ آمَنَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ فَمُدُّوا يَدَيَكُمَا إِلَىٰ مَسَدٍ بَيْنَ يَدَيْهِمَا فَاكْتُبُوا عَلَيْهِمَا﴾ والدليل على ذلك أيضا الحديث الذي حكى عن شرع من قبلنا مقررًا في شرعنا ولم ينكر عدم الكتابة والإشهاد ... عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) : «أَنَّهُ ذَكَرَ أَنَّ رَجُلًا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ سَأَلَ بَعْضَ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يُسَلِّفَهُ أَلْفَ دِينَارٍ ، فَقَالَ : ائْتِنِي بِالشُّهَدَاءِ أَشْهَدُهُمْ ، فَقَالَ : كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ، قَالَ : فَأَتِنِي بِالْكَفِيلِ ، قَالَ : كَفَىٰ بِاللَّهِ كَفِيلًا ، قَالَ صَدَقْتَ ، فَدَفَعَهَا إِلَيْهِ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ...»^(٥٩) وهذا إسناد صحيح وقد رواه البخاري بسبعة مواضع من طرق صحيحة معلقا بصيغة الحزم ...

وقوله تعالى : ﴿وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْمَكْدَلِ﴾ أي بالقسط والحق ولا يجر في كتابته على أحد ولا يكتب إلا ما اتفقوا عليه زيادة ولا نقصان .
 وقوله : ﴿وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ فليكتب أي ولا يمتنع من يعرف الكتابة إذا سئل أن يكتب للناس ولا ضرورة عليه في ذلك ، فكما علمه الله ما لم يكن

^(٥٩) صحيح البخاري رقم : (١٤٩٨) و (٢٠٦٣) و (٢٢٩١) و (٢٤٠٤) و (٢٤٣٠) و (٢٧٣٤) و (٦٢٦١) .

يَعْلَمُ فَلْيَتَصَدَّقْ عَلَى غَيْرِهِ مِمَّنْ لَا يَحْسُنُ الْكِتَابَةَ وَلِيَكْتُبَ ... وَقَالَ بِمُجَاهِدٍ وَعَطَاءٍ وَاجِبٌ عَلَى الْكَاتِبِ أَنْ يَكْتُبَ .

وقوله : ﴿وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ أي وليملل المدين على الكاتب ما في ذمته من الدين وليتق الله في ذلك ، ﴿وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا﴾ أي لا يكتم منه شيئاً ، ﴿فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا﴾ محجوراً عليه بتبذير ونحوه ﴿أَوْ ضَعِيفًا﴾ أي صغيراً أو مجنوناً ﴿أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمْلَ هُوَ﴾ أما لعي أو جهل بموضع صواب ذلك من خطاه ﴿فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ﴾ .

وقوله : ﴿وَأَسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ﴾ أمر بالإشهاد مع الكتابة لزيادة التوثق ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ﴾ وهذا إنما يكون في الأموال وما يقصد به المال ، وإنما أقيمت امرأتان مقام الرجل لنقصان عقل المرأة ... كما قال مسلم في صحيحه عن أبي هريرة عن النبي (ﷺ) أنه قال : ((...أَمَّا نُقْصَانُ الْعَقْلِ فَشَهَادَةُ امْرَأَتَيْنِ تُعَدُّ شَهَادَةً رَجُلٍ فَهَذَا نُقْصَانُ الْعَقْلِ)) (١٠٠) .

وقوله : ﴿مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ﴾ فيه دلالة على اشتراط العدالة في الشهود ... وقوله : ﴿أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى﴾ أن تضل إحداها يعني المرأتين إذا نسيت الشهادة فتذكر إحداها الأخرى أي يحصل لها ذكر بما وقع به من الإشهاد ... وقوله : ﴿وَلَا تَسْمُرُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلِهِ﴾ هذا من تمام الإرشاد وهو الأمر بكتابة الحق صغيراً كان أو كبيراً فقال ولا تسأموا أي لا تملوا أن تكتبوا الحق على أي حال كان من القلة والكثرة إلى أجله .

وقوله : ﴿ذَلِكَ أَمْسُطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَى أَلَّا تَرْتَابُوا﴾ أي هذا الذي أمرناكم به من الكتابة للحق إذا كان مؤجلاً هو أفسط عند الله أي أعدل وأقوم للشهادة أي أثبت للشاهد إذا وضع خطه ثم رآه تذكر به الشهادة لاحتمال أنه لو لم يكتبه أن ينساه كما هو الواقع غالباً ، وأدنى أن لا ترتابوا وأقرب إلى عدم الريبة بل ترجعون عند التنازع إلى الكتاب

الذي كتبتموه فيفصل بينكم بلا رية .

وقوله : ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تَجَرَّةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُوبَهَا﴾

أي إذا كان البيع بالحاضر يدا بيد فلا بأس بعدم الكتابة لا نفاء المحذور في تركها .

فأما الاشهاد على البيع فقد قال تعالى : ﴿وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾ قال ابن أبي حاتم

... روي عن جابر بن زيد ومجاهد وعطاء والضحاك نحو ذاك وقال الشعبي والحسن هذا

الأمر منسوخ بقوله : ﴿فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ﴾ .

وهذا الأمر محمول عند الجمهور على الإرشاد والندب لا على الوجوب ، والدليل

على ذلك حديث خزيمة بن ثابت الأنصاري (رضي الله عنه) :

وقد رواه الإمام أحمد حدثنا أبو اليمان حدثنا شعيب عن الزهري حدثني عمار بن

خزيمة الأنصاري أن عمه حدثه وهو من أصحاب النبي (صلى الله عليه وسلم) : «أن النبي (صلى الله عليه وسلم) ابتاع فرساً

من أعرابي فاستبعه النبي (صلى الله عليه وسلم) ليقتضيه ثمن فرسه فأسرع النبي (صلى الله عليه وسلم) المشي وأبطأ الأعرابي

فطفق رجال يعترضون الأعرابي فيسأرون بالفرس لا يشعرون أن النبي (صلى الله عليه وسلم) ابتاعه حتى زاد

بعضهم الأعرابي في السوم على ثمن الفرس الذي ابتاعه به النبي (صلى الله عليه وسلم) .

فنادى الأعرابي النبي (صلى الله عليه وسلم) فقال : إن كنت مبتاعاً هذا الفرس فابتعه وإلا بعته .

فقام النبي (صلى الله عليه وسلم) حين سمع نداء الأعرابي فقال : أوليس قد ابتعته منك ؟

قال الأعرابي : لا والله ما بعثك .

فقال النبي (صلى الله عليه وسلم) : بلى قد ابتعته منك ، فطفق الناس يلوذون بالنبي (صلى الله عليه وسلم) والأعرابي

وهما يتراجعان .

فطفق الأعرابي يقول : هلم شهيداً يشهد أنني بايعتك .

فمن جاء من المسلمين قال للأعرابي : وبلك إن النبي (صلى الله عليه وسلم) لم يكن ليقل إلا حقاً .

حتى جاء خزيمة فاستمع لمراجعة النبي (صلى الله عليه وسلم) ومراجعة الأعرابي ، فطفق الأعرابي

يقول : هلم شهيداً يشهد أنني بايعتك .

قال خزيمة : أنا أشهد أنك قد بايعته .

فأقبل النبي (صلى الله عليه وسلم) على خزيمة فقال : بم تشهد ؟

فَقَالَ : بِتَصَدِيقِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ .

فَجَعَلَ النَّبِيُّ (ﷺ) شَهَادَةَ خُزَيْمَةَ شَهَادَةَ رَجُلَيْنِ^(٦١)

... ولكن الإحتياط هو الإشهاد لما رواه الإمامان الحافظ أبو بكر بن مردويه والحاكم في مستدرکه ... عَنْ أَبِي مُوسَى (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : ((ثَلَاثَةٌ يَدْعُونَ فَلَا يُسْتَجَابُ لَهُمْ : رَجُلٌ كَانَتْ لَهُ امْرَأَةٌ سَيِّئَةُ الْخُلُقِ فَلَمْ يُطْلَقْهَا ، وَرَجُلٌ دَفَعَ مَالَ يَتِيمٍ قَبْلَ أَنْ يَبْلُغَ ، وَرَجُلٌ أَقْرَضَ رَجُلًا مَالًا فَلَمْ يُشْهِدْ عَلَيْهِ))^(٦٢) ... اهـ .

*** وهرگرتنی رهن له به رامبه رزه رزدا :**

نه گهر پاره یه ک یان شتیك دا به که سیک به قه رز نه وا دروسته له به رامبه رنه وه دا رهنی لی وهریگریت تاوه کو قه رزه که ت بو دینیتته وه :

خوای په روه ردگار فه رموویه تی : ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَنْ مَقْبُوضَةً فَإِنْ مِنْ بَعْضِكُمْ بَعْضًا فُلْيُودِ الَّذِي أَوْثَقَ أَمْنَتَهُ وَلَسَقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ [البقرة] .

واته : نه گهر له سه فهردا بوون و نووسه رتان نه دوزیه وه قه رزه که له نیوانتاندا بنووسیت نه وا با په هنیکی لی وهریگریت ، وه نه گهر هندیکتان نه مین بوون له هندیکتان نه وا با نه وهی نه مانه ته که ی لایه بیگریتته وه بو خاوه نه که ی و له خوای په روه ردگاری بترسیت ، وه شایه تی مه شارنه وه و هرکه سیک بیشاریتته وه نه وا دلی تاوانباره و خواش به کرده وه کانتان زانایه .

قال الحافظ ابن كثير : (يقول تعالى : ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ﴾ أي مسافرين وتداينتم إلى

^(٦١) مسند أحمد رقم : (٢٢٥٢٢) وصحيح سنن أبي داود رقم : (٣٦٠٧) وصحيح سنن النسائي رقم : (٤٦٤٧) .

^(٦٢) هذا الحديث أخرجه محدث عصره الإمام الألباني بهذا اللفظ : ((ثَلَاثَةٌ يَدْعُونَ فَلَا يُسْتَجَابُ لَهُمْ : رَجُلٌ كَانَتْ تَحْتَهُ امْرَأَةٌ سَيِّئَةُ الْخُلُقِ فَلَمْ يُطْلَقْهَا ، وَرَجُلٌ كَانَ لَهُ عَلَى رَجُلٍ مَالٌ فَلَمْ يُشْهِدْ عَلَيْهِ ، وَرَجُلٌ آتَى سَفِيهَا مَالَهُ ، وَقَدْ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ : ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ﴾)) [سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (١٨٠٥) و صحيح الجامع الصغير رقم : (٣٠٧٥)] .

أجل مسمى ﴿وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا﴾ يكتب لكم ، قال ابن عباس : أو وجدوه ولم يجلوا قرطاساً أو دواة أو قلماً فرفهن مقبوضة أي فليكن بدل الكتابة رهان مقبوضة أي في يد صاحب الحق ...

وقال الشعبي : إذا اتّمن بعضكم بعضاً فلا بأس أن لا تكتبوا أو لا تشهدوا
وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ : ((أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) اشْتَرَى مِنْ يَهُودِيٍّ طَعَامًا إِلَى أَجَلٍ وَرَهْنَهُ دِرْعَهُ))^(٦٣).

واته : پیغه مبری خوا (ﷺ) خواردنی له جووله که یه ک کپی به قه رز بۆ ماوه یه ک و قه لغانه که ی کرد به په من له لای .

*** قه رزدانه وه پیش ده خریت به سهر به جی گه یان دی وه صیت و میرات دابه ش کردن :**

عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : ((قَضَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بِالذَّيْنِ قَبْلَ الْوَصِيَّةِ))^(٦٤).
واته : پیغه مبری خوا (ﷺ) بریاری داوه و فره منی کردوه به وه ی که وا : دوی مردن قه رزدانه وه پیش ده خریت به سهر جی به جی کردنی وه صیتی مردو .
وَعَنْ سَعْدِ بْنِ الْأُطُولِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : ((أَنَّ أَخَاهُ مَاتَ وَتَرَكَ ثَلَاثِمِائَةَ دِرْهَمٍ وَتَرَكَ عِيَالًا ، فَأَرَدْتُ أَنْ أَنْفِقَهَا عَلَى عِيَالِهِ ، فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) : إِنَّ أَخَاكَ مُحْتَبَسٌ بِدَيْنِهِ فَاقْضِ عَنْهُ ، فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ أَدَيْتُ عَنْهُ إِلَّا دِينَارَيْنِ ادَّعَتْهُمَا امْرَأَةٌ وَلَيْسَ لَهَا بَيِّنَةٌ ، قَالَ : فَأَعْطِهَا فَإِنَّهَا مُحَقَّةٌ))^(٦٥).

واته : برا که م مرد و سی سهد (۳۰۰) دره می به میراتی و خیزانی کیشی به جیهیشت ، منیش ویستم نه و پاره یه بدهم به شتومه ک و پیداو یستی پی بکرم بۆ خیزانه که ی ، پیغه مبریش (ﷺ) فره موی : برا که ت به ند کراوه به هوی قه رزه که یه وه بۆیه قه رزه که ی بده ره وه ، ووتم : نه ی پیغه مبری خوا هه موو قه رزه که م بۆ دایه وه

^(٦٣) صحيح البخاري رقم : (۲۵۰۹) وصحيح مسلم رقم : (۱۶۰۳) .

^(٦٤) صحيح سنن الترمذي رقم : (۲۱۲۲) وصحيح سنن ابن ماجه رقم : (۲۷۱۵) .

^(٦٥) صحيح سنن ابن ماجه رقم : (۲۴۳۳) .

تهنھا دوو دینار نه بیټ کهوا ئافره تیڤ داخواری دهکات و بهلگه شی نییه ، فهرمووی :
 بیده ری چونکه نه و له سهر جه قه و راست دهکات .
 قال الحافظ ابن عبد البر : (وفي حديث هذا الباب معان من الفقه : منها أن
 الورثة لا يُنفق عليهم ولا لهم ميراث حتى يُؤدَّى الدين ١٠٠) (٦٦).

* چ کاتیڤ قهرزدان ده بیټ به ريبا ؟

١ - نه گهر قهرزدهر (الدائن) مهبله غیڤ پاره یان مالیک به قهرز بدات به
 که سیڤی تر (المديون) به مهرجیڤ له به رامبه ر دوا خستنی هینانه وهی قهرزه که
 مهبله غیڤی زیاتر یان جوړیڤی چاکتر یان شتیڤی زیاتری بۆ بیټیت ، نه و نه م جوړه
 مامه له به ده بیټ به (ریبا) و له شهر عدا پیی دهوتریت : [ربا الفضل].

بۆ نمونه :

أ - (١٠٠,٠٠٠) دینار به قهرز ده بات به مهرجیڤ له به رامبه ر نه مه دا
 (١١٠,٠٠٠) بداته وه به خاوه نه که ی (٦٧).

(٦٦) التمهید : (٢٣ / ٢٣٧) .

(٦٧) تبیینی : نه م حاله تیان نه گهر قهرزی شی تیدا نه بیټ نه و مه ر ده بیټ به ريبا نه گهر نه و دوو
 شته ی کهوا ئالوگورپی پی ده کریت بریتی بیټ له : (زیر و زیو و پاره و گه م و جو و خورما و خوئی)
 چونکه مه رجه گورپنه وه که ده ست به ده ست بیټ و به هیچ شیوه به ک قهرزی تیدا نه بیټ نه گهر له
 به ک جنس بن ، بۆ نمونه :

- (زیر و زیو و پاره) نه گهر به به کتر کورپانه وه (زیر به رامبه ر به زیر بیټ ، یان زیر به رامبه ر به
 زیو بیټ ، یان زیر به رامبه ر به پاره بیټ ، یان پاره به رامبه ر به پاره بیټ) نه و نابیت به هیچ
 شیوه به ک قهرزی تیدا بیټ به لکو ده بیټ ده ست به ده ست بیټ .

- (گه م و جو) نه گهر به به کتر کورپانه وه (گه م به رامبه ر به جو بیټ ، یان گه م به رامبه ر به
 گه م بیټ ، یان جو به رامبه ر به جو بیټ) نه و نابیت به هیچ شیوه به ک قهرزی تیدا بیټ به لکو

ده ست به ده ست بیټ .

- (خورما به رامبه ر به خورما) نه گهر کورپانه وه نه و نابیت به هیچ شیوه به ک قهرزی تیدا بیټ به لکو

به لکو ده بیټ ده ست به ده ست بیټ .

ب - (۱۰۰,۰۰۰) دینار [له جور و فیئهی یهک مهزاری] به قهرز دهبات به مهرجیک له بهرامبهر نه مه دا (۱۰۰,۰۰۰) دینار [له جور و فیئهی بیست و پینج مهزاری] بداته وه به خاوه نه که ی .

ج - (۱۰۰,۰۰۰) دینار به قهرز دهبات به مهرجیک له بهرامبهر نه مه دا (۱۰۰,۰۰۰) دینار و شتیکی زیاتری بۆ بینیت وهک دوو مریشک یان چاکه یهکی بۆ بکات وهک نه وهی بلیت : ئەم قهرزهت پی ددهم به مهرجیک خانووه کهت بدهیت پیم به کری یان به ئوتومبیله کهت له گه ل خوتدا بمبهیت بۆ بازار بۆ نمونه ... دهتوانین نه مه ش تیگهین له پوانگهی ئەم بنچینه و بنه مایه وه که له بابتهی (قهرز و ريبا) دا باسکراوه :

زانایان فهرموویانه : (كُلُّ قَرْضٍ جَرٌّ نَفْعًا فَهُوَ رِبَا) .

واته : هه موو قهرزیک سوودیکی به مهرج گیراو له گه ل خویدا بینیت بۆ خاوه نه که ی نه وه ريبایه .

عَنْ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ أَبِي مُوسَى قَالَ : أَتَيْتُ الْمَدِينَةَ فَلَقِيتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَلَامٍ (رضي الله عنه) فَقَالَ : ((إِنَّكَ بَارِضٌ الرَّبَا بِهَا فَاشِ ، إِذَا كَانَ لَكَ عَلَى رَجُلٍ حَقٌّ فَأَهْدِي إِلَيْكَ حِمْلَ تَبْنٍ أَوْ حِمْلَ شَعِيرٍ أَوْ حِمْلَ قَتٍّ ، فَلَا تَأْخُذْهُ فَإِنَّهُ رَبَا ، [وَإِنْ مِنْ أَبْوَابِ الرَّبَا أَنْ أَحَدَكُمْ يَقْرِضُ الْقَرْضَ إِلَى أَجَلٍ فَإِذَا بَلَغَ أَتَاهُ بِهِ وَبِسَلَّةٍ فِيهَا هَدِيَّةٌ فَاتَّقِ تِلْكَ السَّلَّةَ وَمَا فِيهَا])^(٦٨) .

واته : هاتم بۆ مه دینه و له وی گه یشتیم به (عبد الله بن سلام رضي الله عنه) و پی ی و وتم : تو له ناو زه وی یه کهدا نیشته جیت که ريبا تیدا به ربلاوه ، جا نه گه ر حق و قهرزیکت به سه ر پیاویکه وه بوو و نه ویش باریک کا یان باریک جو یان باریک عه له فی به دیاری بۆت

- (خوی بهرامبهر به خوی) نه گه ر کۆپرایه وه نه وا نابیت به هیچ شیوه یهک قهرزی تیدا مه بیت به لکو ده بیت ده ست به ده ست بیت .

به لام نه گه ر کۆپینه وه که به دوو شتی جیاواز بوو له (جنس) دا وهک (زیر بهرامبهر به گه نم ، یان پاره بهرامبهر به جو ، یان گه نم بهرامبهر به خورما ، یان خورما بهرامبهر به زیر) نه وا ئەم ئالوگۆره نابیت به ريبا و هیچی تیدا نی یه .

^(٦٨) صحيح البخاري رقم : (٣٨١٤) والبيهقي رقم : (١٠٧٠٨) والزيادة له .

هیتا نهوا وه رینه گریت چونکه نهوه ریبایه ، وه یه کێک له درگا کانی ریبایه بریتیه
له وهی که یه کێک له ئیوه قه رزێک ده دات بۆ ماوه یه ک ، کاتی که ماوه که تهواو ده بیست
قه رزه که ده هینیتته وه له گه ل سه به ته یه کدا که دیاری یه کی تیدایه جا تۆ خۆت بپاریزه
له وه سه به ته یه وه وهش که تیدایه .

بُوبَ الإمام البيهقي في كتابه "السنن الكبرى" لهذا الحديث بقوله : (كُلُّ
قَرْضٍ جَرٌّ مَنْفَعَةٍ فَهُوَ رَبًّا).

وقال السحافظ ابن حجر : (قَوْلُهُ : "إِنَّكَ فِي أَرْضٍ" يَعْنِي أَرْضَ الْعِرَاقِ ، "الرَّبَّا بِهَا فَاشٍ"
أَيُّ شَائِعٍ ... قَوْلُهُ : "حِمْلٌ قَتٌ" وَهُوَ عَلَفُ الدَّوَابِّ .

قَوْلُهُ : "فَإِنَّهُ رَبًّا" : يَحْتَمِلُ أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ رَأْيَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ ، وَإِلَّا فَالْفُقَهَاءُ عَلَى
أَنَّهُ إِنَّمَا يَكُونُ رَبًّا إِذَا شَرَطَهُ ، نَعَمْ الْوَرَعُ تَرْكُهُ^(٦٩).

واته : له وانه یه نهوه بۆچوونی (عبد الله بن سلام) بیست ، نه گینا زانایان له سه ر
نه وهن کاتی که نهوه ده بیست به ریبایه که به مه رج بگریت ، به لێ خۆپاریزی کردن
له وه دایه که وازی لیبینیت و وه رینه گریت .

که واته نه گه ر قه رزاره که له لایه ن خۆیه وه له قه رزه که زیاتر یان باشتر
بگریته وه بۆ خاوه نه که ی یان له کاتی قه رزه که دا یان له دوا ی هینانه وه ی قه رزه که دا
شتیکی به دیاری برد بۆ خاوه ن قه رزه که یان به مه ر چاکه یه ک ویستی هه ندیک
پاداشتی خاوه ن قه رزه که بداته وه نهوا نه مه نابیت به ریبایه چونکه نه مه ده چیته ژیر
بابه تی (قه رزدانه وه به چاکه) که له پێشه وه باسکرا چونکه له سه ره تاوه به مه رج
نه گراوه له لایه ن خاوه ن قه رزه که وه .

٢ — پاره گۆرینه وه به قه رز ده بیست به ریبایه :

أ / کرین و فروشتن و گۆرینه وه ی پاره به قه رز به بی زیاده .

نه گه ر کرین و فروشتن و گۆرینه وه ی پاره به قه رز بوو به بی زیاده نهوا نه م
جۆره مامه له یه ده بیست به (ریبایه) و له شه ر عدا پیی ده وتریت : [ربا النسبة].

وهك نه وهى كه سيك سهد (١٠٠) دۆلار بفرۆشيت به كه سيكى ترو سهد
دۆلاره كه ش بدات به كابراى كپيار به رامبه ر به (١١٨,٠٠٠) دينار ، به لام كابراى
كپيار دواى جيا بوونه وهى له بفرۆشه كه له (مه جلسى كپين و فرۆشته كه دا) به
ماوه يهك (١١٨,٠٠٠) ديناره كه ته سليم به بفرۆشه كه بكات ، نه گهر چى نه و ماوه يه
چه ند كاترميژى كه ميش بيت .

ب / كپين و فرۆشتن و گوپينه وهى پاره به قهرز به زياده وه .

وهك نه وهى كه سيك سهد (١٠٠) دۆلار بفرۆشيت به كه سيكى تر به رامبه ر به
سه دوييست هزار (١٢٠,٠٠٠) دينار به قهرز ، به لام نه گهر به نه قدى بفرۆشيت
نه و به (١١٨,٠٠٠) دينار ده يدات .

واته : نه گهر كپين و فرۆشته كه به نه قدى بيت نه و سهد (١٠٠) دۆلار به
(١١٨,٠٠٠) ديناره ، به لام نه گهر به قهرز بيبات نه و به (١٢٠,٠٠٠) سه دوييست
هزار دينار پى ده فرۆشيت ، دوو هزار (٢,٠٠٠) دينار زياترى لى وهرده گريت له
به رامبه ر دوا خستنى هينانه وهى (١١٨,٠٠٠) ديناره كه .

(١٠٠ دۆلار = ١١٨,٠٠٠ دينار) به نه قدى .

(١٠٠ دۆلار = ١٢٠,٠٠٠ دينار) به قهرز .

وه نه م شتوازه ش دوو جوړ ريباى له خو گرتووه :

أ / ربا الفضل: ريباى زياده ، چونكه دوو هزار (٢,٠٠٠) دينار زياترى لى
وهرده گريت له به رامبه ر دوا خستنى هينانه وهى (١١٨,٠٠٠) ديناره كه .

ب / ربا النسيئة: ريباى دوا خستن ، چونكه كپين و فرۆشتنى پاره كه به قهرز

بوو .

به لگه ش له سهر نه وه :

عَنْ الْمَنْهَالِ قَالَ : سَأَلْتُ الْبَرَاءَ بْنَ عَازِبٍ وَزَيْدَ بْنَ أَرْقَمَ (رضي الله عنهما) عَنِ الصَّرْفِ ، ...
فَكِلَاهُمَا يَقُولُ : «نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ بَيْعِ الذَّهَبِ بِالْوَرَقِ ذَيْئًا»^(٧٠).

واته : پرسیارم کرد له دوو صه حابه ی پیغه مبه ری خوا (ع) (البراء بن عازب وزید بن أرقم ع) ده ریاره ی پاره گورینه وه (الصرف) ... جا مه ردوکیان فهرموویان : پیغه مبه ری خوا (ع) کپین و فروشتنی دینار (زیر) به درهم (زیو) ی قه دهغه کردوه .
فهذا الحديث دليل صريح على تحريم بيع عملة بعملة أخرى ديناً .
قال ابن دقيق العيد في ((إحكام الأحكام)) : (وهو نص في تحريم ربا النسيئة فيما ذكر فيه ، وهو الذهب بالورق ، لاجتماعهما في علة واحدة : وهي النقدية) (٧١).

واته : ئەم فەرمووده یه ده قیتی پوونه بۆ حه رامیتی ریبای قه رز و دواخستن له وه ی که تیدا باس کراوه که بریتی یه له (دینار به درهم) ، چونکه مه ردوکیان یه ک ده گرنه وه له یه ک هودا که بریتی یه له وه ی مه ردوکیان (پاره و نرخ و دراوون) .
وفي رواية أخرى : أن النبي (ص) قال : ((مَا كَانَ يَدًا يَدٍ فَخُذُوهُ ، وَمَا كَانَ نَسِيئَةً فَذَرُوهُ)) (٧٢).

واته : پیغه مبه ری خوا (ع) سه باره ت به فروشتنی ئالتون و زیو و پاره گورینه وه فهرموویه تی : ئەوه ی که ده ست به ده سته وه ریبگرن ، وه ئەوه شی که به قه رزه و دوا ده خریت ئەوا وازیلیبێن .

قال الحافظ : (معنى قوله : "مَا كَانَ يَدًا يَدٍ فَخُذُوهُ" أي مَا وَقَعَ لَكُمْ فِيهِ التَّقَابُضُ فِي الْمَجْلِسِ فَهُوَ صَحِيحٌ فَأَمْضُوهُ ، وَمَا لَمْ يَقَعْ لَكُمْ فِيهِ التَّقَابُضُ فَلَيْسَ بِصَحِيحٍ فَاتْرُكُوهُ) (٧٣).

واته : ئەوه ی که له مه جلیسی کپین و فروشتن و گورینه وه که دا ده ست به ده ست وه رده گیریت ئەوه دروسته و بیبه نه سهر ، وه ئەوه ی که ده ست به ده ست وه رناگیریت له و مه جلیسه دا ئەوه دروست نی یه وازی لیبێن و ئەو کپین و فروشتنه مه کن .

(٧١) العدة في شرح إحكام الأحكام : (٣ / ٥٤٢).

(٧٢) صحيح البخاري رقم : (٢٤٩٧) و (٢٤٩٨).

(٧٣) فتح الباري شرح صحيح البخاري : (٥ / ١٩٩).

٣ — کرین و فروشتن و گۆرینه وهی ئالتون و زیو به رامبه ره به یه کتر و به رامبه ره به پاره به قهرز ده بیته به ریا :

کرین و فروشتنی زێر و زیو به قهرز حه رame و ده بیته به ریا ، بۆیه ده بیته زه پهنه گر هه موو پاره که به ته واوی له کپیار وه رگریته نه نجا زێره که یان زیوه که بدات به کپیار ئه گینا کرین و فروشتنه که یان ده بیته به ریا ، هه روه ها کرین و فروشتنی زه پهنه گر له گه ل بازرگانه کاندای ده بیته به نه قدی بیته نه ک به قهرز .

وه ئه گه ر ئافره تیهتی و یستی وابوو زێره کۆنه به کار هاتووه که ی بگۆریتته وه به زێرکی نوێ و تازه ده بیته گۆرینه وه که به رامبه ره به یه کتر و یه کسان بیته و ده ست به ده ستیش بیته نه ک به قهرز ، ئه گینا گۆرینه وه که ده بیته به ریا .

جا بۆ ئه وهی نه که ویتته ناو ریا خواردنه وه ده بیته زێره کۆنه به کار هاتووه که ی له لای دوکانیک بفروشتیته و پاره که ی به نه قدی وه رگریته ، ئه نجا ئه گه ر و یستی هه بوو زێری نوێ و تازه بکریته ئه وا ده چیت له دوکانیک تر زێری نوێ و تازه ده کریته به پاره و ده ست به ده ست و بی دوکه وتن .

چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : ((لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ ، وَلَا تُشِفُوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ ... ، وَلَا تَبِيعُوا مِنْهَا غَائِبًا بِنَاجِزٍ))^(٧٤).

واته : زێر مه فروشن به زێر ئیلا به رانه ره به یه ک نه بیته ، وه با هه ندیکیان له وهی تریان زیاتر نه بیته ، وه هی ئاماده نه بوو مه فروشن به ئه وهی که ئاماده یه ، واته با ده ست به ده ست بیته و به قهرز نه بیته .

قال الحافظ ابن حجر : (قوله : "الذهبُ بالذهبِ" : يدخلُ في الذهبِ جميعُ أصنافه من مَضْرُوبٍ وَمَنْقُوشٍ ، وَجَيِّدٍ وَرَدِيٍّ ، وَصَحِيحٍ وَمُكْسَرٍ ، وَخُلِيٍّ وَتَبَرٍّ ، وَخَالِصٍ وَمَغْشُوشٍ ، وَتَقْلَ النَّوَوِيَّ تَبَعًا لِغَيْرِهِ فِي ذَلِكَ الْإِجْمَاعِ)^(٧٥).

واته : ئالتون به ئالتون : هه موو جوړه ئالتونیک ده گریته وه : له ئالتونی کراو به

^(٧٤) صحيح البخاري رقم : (٢١٧٧) ، وصحيح مسلم رقم : (١٥٨٤).

^(٧٥) فتح الباري : (٤ / ٤٨٠).

پاره و نه خش کراو ، وه چاک و خراپ ، وه ساغ و شکاو ، وه پاک و تیکلار ، نه مهش به به کدهنگی و کوپای زانایان وهک (نهووی) باسی کردووه .

وفار الشيخ محمد بن إبراهيم وابن باز وابن العثيمين وصالح الفوزان : (بيع الذهب بهذه الأوراق النقدية لا يصح إلا بشرط الحل والقبض) .

واته : فروشتنی ئالتون و زێر به پاره ی کاغهزی ئهم سهردهمه دروست نییه ئیلا به مهرجی دهست به دهست نه بیته له هه مان مه جلس و جیگای کرین و فروشتن و گۆرینه وه که دا .

٤ — کرین و فروشتن به (قه رزی بهش بهش / بيع التقسيط) به زیاده خستنه سههه نه رخه که ی ده بیته به ریا :

نه مهش کاتیك پوو ده دات ئه گه ر شتومهك به دوو مه عمه له بفروشن ، بۆ نموونه نه گه ر (سه لاجه یهك) بفروشتی ئه وا ده لیت :

١ - به نه قدی به (٣٠٠,٠٠٠) دینار .

٢ - وه نه گه ر به قه رز بیبهیت و به (قسط) و بهش بهش نه رخه که یم بۆ بهینیتیه وه نه وا به (٣٥٠,٠٠٠) دیناره .

ئهم جوړه کرین فروشتنهش ده بیته به ریا چونکه پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموویه تی : ((مَنْ بَاعَ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ فَلَهُ أَوْ كَسَهُمَا أَوْ الرِّبَا))^(٧٦) .

واته : هه ر که سیک دوو کرین و فروشتن له یهك مامه له دا بکات ، نه وا یان که مترینانی بۆ ده بیته یان ریا ، به واتایه کی تر : بفروش ده لیت : به نه قدی به (٣٠٠,٠٠٠) دینار ، وه به قه رزیش به (٣٥٠,٠٠٠) دینار ، جا نه گه ر کرپار به (٣٠٠,٠٠٠) دینار بیکریت که نه رخه که مه که یه نه وا دروسته ، به لام نه گه ر به (٣٥٠,٠٠٠) دینار بیبات به قه رز نه وا ده بیته به ریا .

^(٧٦) سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (٢٣٢٦) ، فائدة : للوقوف على حكم بيع التقسيط على هذا الشكل وأقوال العلماء فيه وأنه من الربا الملعون فاعله راجع "السلسلة" : (٥ / ٤١٩ - ٤٢٧) فاستجد فيه الكلام الشافعي والقول الفصل في هذه المسألة .

چه ندرسیاریکی راسته خو

و

کوئایی ئەم بابەته

دوای ئەم پوون کردنه وهیه ده لیم :

۱ — ئایا زۆربهی هه ره زۆری کپین و فروشتن و مامه له کانی بازاری نه مپۆی
موسلمانان به گشتی و بازاری (پاره گۆپینه وه) و (زه پهنه گره کان) یش به تایبه تی
ریبای تیکه ل نه بووه و به ره می ريبا نابهنه وه بۆ مال و منده له کانیا ن ؟؟؟!

وه لامه که ش : ده خه ینه سه ر نه ستۆی خوینری ئەم بابەته ، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ﴾ [المائدة] .

۲ — ئایا زۆربهی هه ره زۆری نه وانه ی که له م پۆژگاره دا قهرزده که ن و قهرزی
خه لکیان به سه ره وهیه وه فادارن و چاکه کاری خاوه ن قهرزه که یان له پيش چاوه ؟
یان بوونه ته مایه ی بیزاری و ناره حه ت بوونی خاوه ن قهرزه کان ؟

وه لام : به راستی هه لسوکه وتی نابهجی و ناشیاوی زۆربهی قهرزاره کانی
ئەم پۆژگاره بووه ته مایه ی بیزاری و ناره حه ت بوونی خاوه ن قهرزه کان و
نه وهنده شوینه وار و گاریگه ری خراپی لی که وتوووته وه تا نه و ئاسته ی که
ده بینین کاتی که موسلمانیک داوای قهرزیک ده کات له موسلمانیک تر راسته خو
ده لیت له توانامدا نییه قهرزت بده می ، هۆکاری سه ره کی ئەم هه لویسته ش
ده گه پینه وه بۆ بی وه فایی و هه لسوکه وتی نابهجی و ناشیاوی زۆربهی قهرزاره کانی
ئەم پۆژگاره !!!

۳ — ئایا زۆربهی هه ره زۆری نه وانه ی که زه پهنه گره ن خۆیان به زمانی
خۆیان دان به وه دا نانین که زۆربهی هه ره زۆری مامه له کانیان ريبایه و نه وان زیڕ
به زیڕ (ئالتون به ئالتون) ده گۆپته وه و ئالتونیش به قهرز ده کپن و به قهرزیش
دیفرۆشن ؟؟؟!

وه لām : به لى ، نه مه راستى به که خویان به زمانى خویان دهیدرکیتن و چاکیش دهزانن ريبا دهخون و ريباش دهدهن به دهرخوارى مال و منداله کانیان !!!

٤ - ئايا زۆرىه ی هه ره زۆرى پاره گۆره کان پاره و دراوه کان به قهرز ناگۆرینه وه و کرپن و فروشتنى پاره به قهرز سیامایه کی ناشکرا و زال نی به به سه ر بازاپى (پاره گۆرینه وه / سوق الصرافین) ؟؟؟!

وه لām : نه گه ر ريبا خواردن سيفه تى پاره گۆره کانی سه رده مى (تابعین و پیاو چاکان) بیت وهك (الحسن البصري و محمد بن سيرين) فه رموویانه : (والله إن هؤلاء الصيارفة لأكله الربا ، وإنهم قد أذنبوا بحرب من الله ورسوله ...) (٧٧).

واته : سویتد بیت به خوا نه و پاره گۆرانه ريبا خون ، وه نه وان جهنگیان راگه یاندوه دژ به خوا و پیغه مبه ره که ی (ﷺ) .

جا نه گه ر نه مه سيفه تى پاره گۆره کانی نه و سه رده مه بیت ده بیت پاره گۆره کانی ناخرزه مان چی بلتین !!؟

کو تایی

وه له کو تایی نه م بابه ته دا ده لیم :

بیر خسته وه یه ك :

ريبا جۆر و ده رگای زۆرى هه یه و خواردنى ريباش زۆر ترسناکه ، بۆیه نه گه ر شاره زا نه بیت نه و پزگاریوونت له ريبا خواردن کارىکی ئاسان به تايبه ت له م سه رده مه دا !

- ريبا (٧٣) ده رگایه و تاوانىکی زۆر گه وه یه :

پیغه مبه رى خوا (ﷺ) فه رموویه تى : ((الرَّبَا ثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ بَابًا أُبْسِرُهَا مِثْلُ أَنْ يَنْكَحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ)) (٧٨).

(٧٧) تفسیر ابن کثیر : (١ / ٣٠٢) .

(٧٨) صحیح الجامع الصغیر رقم : (٣٥٣٩) ، و سلسله الأحادیث الصحیحه رقم : (١٨٧١) : (٤) /

واته : ريبا حه فتاوسى (٧٣) ده رگايه : ناسان ترين و سوك ترينيان وهك نه وه وايه كه : پياو زينا و داوين پيسى له گهل دايكى خویدا بکات .

— ريبا خواردن له زينا كردن و داوين پيسى زور گه وه تيره :

پيغه مبهري خوا (عليه السلام) فه رمويه تى : ((دِرْهَمُ رَبًّا يَأْكُلُهُ الرَّجُلُ وَهُوَ يَعْلَمُ أَشَدُّ مِنْ سِتَّةٍ وَثَلَاثِينَ زَنْيَةً))^(٧٩).

واته : دره ميک له ريبا كه پياو بيخوات و بيشترانييت نه و دره مه به ريبا په يداى کردوه ، نه و تاوان و توله و خراپى و سزاي خواردنى نه و دره مه توند و زياتره له : (٣٦) سى و شهش زينا و داوين پيسى نه نجام دان .

— له عننهت كراوه له ريبا خور و هاوکارى كاره كانس :

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ : ((لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَكِلَ الرَّبَا وَمُوكِلَهُ وَكَاتِبَهُ وَشَاهِدِيهِ ، وَقَالَ : هُمْ سَوَاءٌ))^(٨٠).

واته : پيغه مبهري خوا (عليه السلام) له عننهتى کردوه له و كه سهى كه :

١ / ريبا ده خوات : (أكِلَ الرَّبَا) .

٢ / وه نه وهى كه ريبا ده دات به ده رخواردى ريبا خوره كه دا : (مُوكِلَهُ) .

٣ / وه نه وهى كه به ند (عهقدى ريبا كه ده نوسيت : (كَاتِبَهُ) .

٤ / وه نه و دوو شايه تهى كه شايه تهى ده دهن له سهر به ند (عهقدى ريبا كه دا له

نتوان ريبا خور و نه وهى ده يدات به ده رخوارديا : (شَاهِدِيهِ) .

وه نه مانه هه موويان له تاوانى ريبا دا به كسانن .

بۆيه ده بيت موسلمانان چاك بزانن كه خواردنى نان و مالى نه وانهى كه مامه له و

كپين و فروشتن به ريبا ده كه ن حرامه و پيس تره له نان و مالى (ويسكى و بيره)

فروشه كان ! به لكو پيس تريشه له له نان و مالى نه وانهى كه به (داوين پيسى و بى

نه خلاقى) پاره په يدا ده كه ن !!!

^(٧٩) صحيح الجامع الصغير رقم : (٣٣٧٥) ، و السلسلة الصحيحة رقم : (١٠٣٣) : (٣٩/٣) .

^(٨٠) صحيح مسلم رقم : (١٥٩٨) يعنى : هم سواء في الإثم .

ئامۆژگاری یهك بۆ ئافرهتان :

پێویسته له سهر هه موو ئافرهتێکی موسلمان و حه لال زاده كه ئاگای له مێرده که ی بیته ئه م دوو خاله ی له یاد نه چیت :

- ١ - نابیت فشار بخاته سهر مێرده که ی بۆ پاره و مال پهیدا کردن به هه ر شیوه یهك بیته ئه گه ر چی به پێگای هه رامیش بیته وهك قهرز کویری و ریا خواردن !
- ٢ - به لکو ده بیته ئامۆژگاری مێرده که ی بکات به وه ی که پزق و پۆزی و پاره ی حه لال بۆ خۆی و مال و مندالی پهیدا بکات .

وه ده بیته هه لویستی وهکو ئه و ئافره ته ی پێشینان بیته که کاتیك مێرده که ی له مال ده رده چوو بۆ که سابهت و بزێوی هه نانه وه بۆ منداله کانی پێی ده ووت : (اتق الله ولا تأتينا بالحرام ، فإئنا نصبرُ على الجوع ، ولكن لا نطيقُ نارَ جهنم) .
واته : ئه ی مێرده که م له خوا بترسه و پاره و پزق و بزێوی هه رامان بۆ مه هینه وه ، چونکه ئیمه ئارام ده گرین له سهر برسیتی ، به لام توانای ئاگری دۆزه خمان نییه .

وه له پێوایه تیکی تر دا هاتوو هه رموویه تی : (إياك والكسب الحرام ، فإئنا نصبرُ على الجوع ، ولا نصبرُ على النار) .
واته : ئامان سه د ئامان ووریای که سابه تی هه رام ببه ، چونکه ئیمه ئارام ده گرین له سهر برسیتی ، به لام ئارام ناگرین له سهر ئاگری دۆزه خ .

منیش ده لیم : خۆزگه ئافره تانی ئه م سه رده مه ش ئا به م شیوازه بپوایه ن له گه ل مێرده کانیاندا ، ئه و کاته هه ستمان ده کرد به خوشی ژیا ن و ده مان بی نی ژیا نمان چه ند ئاسوده ده بوو !

له پاستیدا ئه م هۆکارێکه له هۆکاره کانی هاندانی پێغه مبه ر (ﷺ) بۆ خواستنی ئافره تی صالح که هه رموویه تی : ((لِيَتَّخِذَ أَحَدُكُمْ ... وَزَوْجَةً صَالِحَةً تُعِينُهُ عَلَى أَمْرِ الْآخِرَةِ))^(٨١) .

^(٨١) سلسله الأحاديث الصحيحة رقم : (٢١٧٦) .

واته : با یه کیک له نئوه ئافره تیکی چاک و صالح هه لبرتیت بۆ هاوسه ریتی و
هاوسه شیتی ژبانی کهوا هاوکاری بکات له بواری دوا پۆژیدا .
ههروه ها فه موویه تی : ((فَاطِمَةُ بِذَاتِ الدِّينِ))^(٨٢) .

واته : هاوسه ری دیندار و ئایین پهروه هه لبرتیه و وهك دهسته و تیکی به نرخ
به دهستی خۆت بخه .
وه ههروه ها فه موویه تی : ((مَنْ رَزَقَهُ اللَّهُ امْرَأَةً صَالِحَةً فَقَدْ أَعَانَهُ عَلَى شَطْرِ دِينِهِ ،
فَلْيَتَّقِ اللَّهَ فِي الشَّطْرِ الْبَاقِي))^(٨٣) .

واته : هه ر که سیک خوا ئافره تیکی صالحی پی به خشی ئهوا یارمه تی داوه له سهه
به پێوه بردنی نیوه ی دینه که ی ، وه با له خوا بترسیت له و نیوه که ی تریدا .
به لام نه گه ر ئافره ت صالح نه بو ئهوا ... !!!
فالحمد لله على كل حال ، ونعوذ بالله من حال اهل النار ...

^(٨٢) صحیح البخاری رقم : (٥٠٩٠) و صحیح مسلم رقم : (١٤٦٦) .

^(٨٣) صحیح الترغیب والترهیب رقم : (١٩١٦) ، وانظر : سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (٦٢٥) .

Y

- * پیښه کی ۲
- * فہزل و گورہی قہرزدان ۵
- * فہزل و گورہی چاوہ پړوان کردن یان داشکندن له قہرزی قہرزاري نہ دار و دہست کورت ۵
- * بہ زہی ماتنہ و بہ قہرزاري نہ دار و دہست کورت بہ شیکہ له چاکہ ۹
- * ترسناکی و زیان و زہرہرہ کانی قہرزو قہرزاري ۱۰
- ۱ — قہرز و قہرزاري سہری پیاوی قہرزاري له درؤ و پہیمان شکاندنہ و دہرہ کات ۱۰
- ۲ — قہرزاري پیاوی قہرزاري توشی ستم دہکات و غہیبت کردن و سزادانیښی حلال دہکات ۱۰
- ۳ — قہرز و قہرزاري ہندیک جار موسلمان دوو چاري ریا خواردن دہکاتہ وہ ۱۱
- ۴ — پیغہ مہری خوا (ﷺ) نویښی جہ نازہی نہ دہکرد له سہر مردووی قہرزاري ۱۱
- ۵ — مردووی قہرزاري له چاکہ کانی قہرزہ کھی بؤ دہدریتہ وہ ۱۳
- ۶ — مردووی قہرزاري نہ گہر شہیدیش بیت ناچیتہ ناو بہ ہہ شہ وہ تاوہ کو قہرزہ کھی بؤ نہ بڑیدریت ۱۳
- * پہنا گرتن بہ خوی گورہ له قہرزو قہرزاري ۱۶
- * دوعا کردن بؤ قہرزدانہ وہ ۱۹
- * فرمان کردن بہ قہرزدانہ وہ ۲۰
- * قہرزدانہ وہ بہ چاکہ (حُسْنُ الْقَضَاءِ) ۲۱
- * زیکی کاتی قہرزدانہ وہ ۲۴
- * داوا کردنہ وہی قہرز بہ چاکہ (حُسْنُ الْمَطَالِبَةِ) ۲۴
- * گواستنہ وہی قہرز بؤ سہر کہ سیکی تر (الْحَوَالَةِ) ۲۵
- * بردنی پارہی خہلک بہ نیہتی دانہ وہی یان خواردنی ۲۶

- * قهرزازی به هوی کاره ساته وه ٢٧
- * نایا زه کاتی قهرز ده دریت یان نادریت ؟ ٢٨
- * نه گهر موسلمانیکی نه دار و ده ست کورت به قهرزازی مرد نه وه ده بیت له خه زینه ی ده ولت قهرزه که ی بۆ بیژیریت ٢٩
- * دوا خستنی قهرز بردنه وه بۆ خاوه نه که ی سته م و زولمه ٢٩
- * دوا خستنی قهرز بردنه وه بۆ خاوه نه که ی غه یبته کردن و سزادانی قهرزاره که حه لال ده کات ٣٠
- * نووسینی قهرز و شایه ت گرتن له سه ری ٣٠
- * وه رگرتنی په من له به رامبه ر قهرزدا ٣٥
- * قهرزدانه وه پیش ده خریت به سه ر به جی که یاندی وه صیت و میرات دابه ش کردن .. ٣٦
- * چ کاتیک قهرزدان ده بیت به ریا ؟ ٣٧
- ١ - قهرزدان به رامبه ر به مه بله غیکی زیاتر یان جوړیکی چاکتر یان شتیکی زیاتری بۆ بینیت ٣٧
- ٢ - پاره گوپینه وه به قهرز ده بیت به ریا ٣٩
- ا / کرین و فروشتن و گوپینه وه ی پاره به قهرز به بی زیاده ٣٩
- ب / کرین و فروشتن و گوپینه وه ی پاره به قهرز به زیاده وه ٤٠
- ٢ - کرین و فروشتن و گوپینه وه ی ئالتون و زیو به رامبه ر به یه کتر و به رامبه ر به پاره به قهرز ده بیت به ریا ٤٢
- ٤ - کرین و فروشتن به (قهرزی به ش به ش / بیع التقسیط) به زیاده خستنه سه ر نه رخه که ی ده بیت به ریا ٤٣
- * چه ندپرسیاریکی پاسته خو و کوتایی ئه م بابه ته ٤٥
- نامۆزگاری به ک بۆ ئافره تان ٤٧
- * ناوه پۆک ٤٩

له بهرهبه مهکانی نووسەر

- ۱ - سێ بنچنه کهی بیروباوەڕ و به لگه کانیان - چاپی چواردهیه م .
- ۲ - بیروباوەڕت و مریگه له قورئان و سوننهت - چاپی بیست و ههوتهم .
- ۳ - پوختهیهك له بیروباوەڕی ئیسلامهتی - چاپی چواردهیه م .
- ۴ - کورتیهك له فیهی سوننهت و قورئانی نازیز - ناماده دهکریت بۆ چاپ .
- ۵ - برایهتی نیوان موسلمانان ... - چاپی دوانزهیه م .
- ۶ - له گهڵ کێدا دادهنیشیت و هاوڕێیهتی کێ دهکەیت ؟ - چاپی تۆزدهیه م .
- ۷ - چوینتی قوربانی کردن له سهردهمی پێغه مبهردا (ﷺ) - چاپی چواره م .
- ۸ - کاتی پارشیو و بهربانگ کردن له سهردهمی پێغه مبهردا (ﷺ) - چاپی شه شه م .
- ۹ - حوکم و ئادابەکانی قەرزدان و قەرزکردن و قەرزدانەوه ... - چاپی پینجه م .
- ۱۰ - فهتوای گهوره زانیانی هاوچه رخی نه هلی سوننه و جه ماعه سه بارهت به حوکمی حزبایهتی و جیاوازی و پارچه پارچه گهرییتی - چاپی سێیه م .
- ۱۱ - له ئیسلامدا چه نندین گروپ و حیزب نییه به لکو کۆمه لی موسلمانان و خه لیفه ههیه - چاپی به که م .
- ۱۲ - حوکمی کۆمه ل و حزبه ئیسلامیه کان له نیو کۆمه لگای موسلماناندا / فهتوای ههردوو شیخ : (ابن باز) و (ابن العثیمین) - چاپی به که م .
- ۱۳ - نایا لهم دهرگایهت داوه ؟ (پارانه وه له خوا ی پهروهردگار) - چاپی دوانزهیه م .
- ۱۴ - فەزل و گه وریی و حوکمهکانی ده بۆژی یه که می مانگی حاجیان له سوننهتی پیروزی پێغه مبهردا (ﷺ) - چاپی ههوتهم .
- * زنجیره ی نافرته له سایه ی ئیسلامدا :
- ۱۵ - یه که م : نافرتهان و فیروونی زانستی شه رعی - چاپی دوانزهیه م .
- ۱۶ - دووهم : زانا ترین نافرتهی دنیا - چاپی دوانزهیه م .
- ۱۷ - سێیه م : له دایک بوونی کچان و سه ره له دانه وه ی خه صله تیکی سه رده می نه فامی و جاهلی له سه ددی پێشکه و تووی بیست و یه کدا ۱۱۱ - چاپی دوانزهیه م .
- * زنجیره ی بابته مه نه ه جی یه کان :
- ۱۸ - یه که م : گه رانه وه بۆ لای زانیانی نه هلی سوننه پارێزهره له تیا چوون و گومرا بوون - چاپی سێیه م .

١٩ - دووهم : له بناما کانی بیروباوهی نه هلی سوتنه و جه ماعه : خوشویستنی زانیان و به چاکه باسکردنیانه ... چاپی دووهم - .

٢٠ - سێیه م : زانیانی نه هلی سوتنه و جه ماعه ی سهردهم ده لێن : حزبایه تی بیدعه یه - چاپی دووهم - .

٢١ - چوارهم : جه ماعه تی (الإخوان المسلمین) له قه رازووی شهر و ژیریدا ، هه له و لاری بوون و گومراییه کانی جه ماعه تی (الإخوان المسلمین) له دیدی زانیانی نه هلی سوتنه ی سهردهمه وه - چاپی سێیه م - .

٢٢ - پشکیک له میراته که ی پیغه مبه ر (ﷺ) - چاپی هه وه م - .

٢٣ - چل قه رمووده که ی نه وه وی (الأربعون النووية) - چاپی شه شه م - .

٢٤ - وه لای پرسیاره شهرعی یه کانی سایتی به هه شت - چاپی دووهم - .

٢٥ - ته فسیری سوره تی فاتحه - چاپی پیتجه م - .

٢٦ - (وانه گرنگه کان بو تیکرای موسلمانان / الدروس المهمة لعامة الأمة) - چاپی شه شه م - .

٢٧ - وته ی زانیانی مه زه به ی نیمای شافعی ده حه ته تی خویان لیبیت سه باره ت به کات و شوین و شیوازی سه ره خوشی کردن و پرسه و ته عززی گیران - چاپی سێیه م - .

٢٨ - تویشووی بانگخواز بو لای خوی گه وه - چاپی سێیه م - .

* له وه به ره هه مانه ی تر که کاریان بو ده که م :

- قه لای بیروباوهی و یه کخوا په رستی - وه رگیرانی چه ندين کتیب - .

- مه رجه کانی بالا پوشی شهرعی نافره تی موسلمان و هه ندیک بابته تی په یوه نندیداری تریش - .

- چونیستی شوردن و کفن کردن و نوێژ کردن و ناشتنی مردوو / له گه ل نه حکامه کانی

ته عززی و ته عززی باری له سه رده می پیغه مبه ردا (ﷺ) .

- باخچه ی پیاوچاکان له قه رمووده ی سه روه ری پیغه مبه ران (ﷺ) وه رگیرانی : (ریاض

الصالحین من حدیث سید المرسلین ﷺ) .

ﷺ

* قال شفيق بن إبراهيم البلخي : (قلنا لابن المبارك : إذا صليت معنا لم لا تجلس معنا ؟

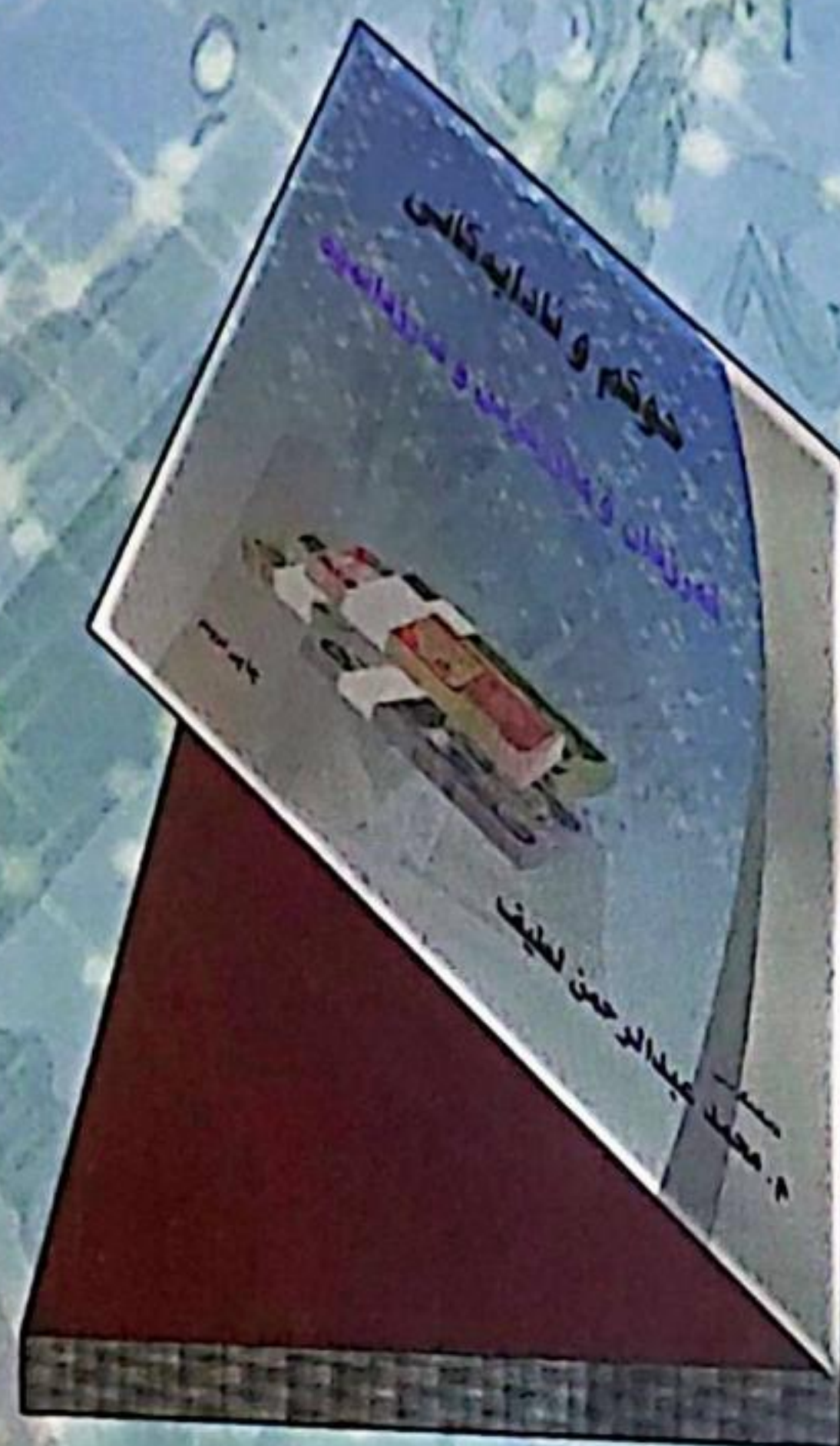
قال : أذهب فاجلس مع التابعين والصحابة ، قلنا : فأين التابعون والصحابة ؟ قال : أذهب أنظر

في علمي فأدرك آثارهم وأعمالهم ، ما أصنع معكم ؟! أنتم تجلسون تغتابون الناس ، فإذا كان

سنة مائتين فالبعد من كثير من الناس أقرب إلى الله تعالى ، فر من الناس كفرارك من الأسد ،

وتمسك بدينك ، يسلم لك لحمك ودمك) [تقييد العلم للخطيب البغدادي : (١٦٤)] .

ژمارهی سپاردنی (۳۴۶) ی دهزارهتی پژوهشی پندراوه.

کتبخانه Kteb Xana

public channel

Description

کتبخانه پیگه‌یه که بۆ زیاتر فیڤربون و دورکه‌وتنه‌وه له نه‌زانین.

هۆشیاری ږۆشنیږی تاک له کۆمه‌لگه.
په‌ره‌پیدانی ږۆشنیږی تاک.
گه‌شه‌پیدانی هزری تاک.

@haval_pashaie10

📥 ✓ ئە‌کا‌ونت‌ه‌کان‌م
<https://linktr.ee/havalpashaie>

t.me/kteb_khana2

Invite Link

Notifications

On

